

Financial Regulation & Trust

- Interview Jeroen van der Veer: Oil and our future page 8
- Financial Education, your new class page 14
- The Basel Accords page 20
- Interview NMa chairman Pieter Kalbfleisch page 25

rostraeconomica

published by faculty association Sefa

edition 282

volume 57

november 2010

 UNIVERSITY OF AMSTERDAM

Faculty of Economics and Business

**SE
FA**

Economic Faculty Association
University of Amsterdam

Wat belangrijk is, laat je niet los.

Ik wil ruimte om te groeien. Waar zet ik de volgende stap?

Waar je ook bent, belangrijke beslissingen zijn nooit ver weg. In je rol als accountant en bij het bepalen van je volgende carrièrestap. Bij Grant Thornton begrijpen we dat je voortdurend bezig bent met je groei. Sterker nog, wij zijn er zelf ook mee bezig. Onder andere door jouw ambities alle ruimte te geven en door je talent te versterken met een goed doortimmerde opleidingsaanpak. Meer over ons op onze website.

Grant Thornton bij jou in de buurt:
Alphen aan den Rijn - Amsterdam -
Boskoop - Gouda - Leiden - Rijswijk -
Rotterdam - Woerden

Accountancy - Belastingen - Advies

colophon

Editor in chief
Wouter Smeets

Copy editors
Minouche Cramer
Nicole Koedoeder

Editors
Roel van Dongen
Suzanne Ruwaard
Laurens van Leeuwen
Aniel Ganga
Christa Verhoek
Claudia Paz de la Huerta
Tom Leupen
Denise Edwards
Berre Simonse

Reactions, letters and applications can be sent to:
Room E0.02
Roetersstraat 11
1018 WB Amsterdam
020 5254024
rostra@sefa.nl
www.rostraeconomica.nl

Special Thanks to:
Jeroen van der Veer
Pieter Kalbfleisch
Awesome Amsterdam

Columnists
Prof. Dr. J. Hartog
Prof. Dr. A.W.A. Boot

Cartoonist
Arend van Dam

Photography
Daniël Smidt
Jeroen Oerlemans

Design
carli-d
www.carli-d.nl

Print run
5000

Address Changes
Address changes can only be made through Studielink.
www.studielink.nl

Annual Subscription
Five editions for 15 euro.

Advertisements
KPMG
Ministerie van Financiën
Grant Thornton
BDO
PwC
Accon avm
Het Rijk

Advertisement Costs
Contact Sefa and ask for Priscilla Wildenborg or Marije Duijn.
020 5254024
commercialaffairs@sefa.nl

Printing
De Raat & De Vries, Amsterdam

Copyright Notice
Any redistribution of part or all of the contents in any form is prohibited. You may not, except with express written permission by the editor in chief, distribute or commercially exploit the contents. Nor may you transmit it or store it in any other website or other form of electronic retrieval system.

Saving Money

At November 8th 2007 a consortium of three banks – RBS, Santander and Fortis – takes over ANB Amro for roughly 70 billion dollar, of which 24 billion was paid by Fortis for the Dutch parts of ABN Amro. The three banks hoped that splitting up the bank in parts would deliver extra value. However, history has proven otherwise. In September 2008 Fortis was on the brink of bankruptcy and the Dutch Government bought back the Dutch parts of ABN Amro and Fortis for only 16.8 billion dollar.

Only days later at October 7th 2008 all of Landsbanki's savings of online bank 'Icesave' were frozen. 400,000 customers in the Netherlands and Great-Britain weren't able to reach the Icesave website anymore. Customers lost over 3.8 billion Euros in the Icesave dispute, which causes still struggles about repayments of this debt between Dutch and UK governments and the Icelandic government.

These, and many more examples led the world to realize that the financial sector needed a thorough rinsing. No more gambling bankers, no more failing regulators. To achieve this the Basel Committee on Banking Supervision, presided by Dutch central banker Nout Wellink, started working on new rules for the financial sector. This new accord, Basel III, will be placed into perspective with the other Basel accords. What have they brought us, and what changes?

New rules are helpful, but there are different ways to create a healthy financial market. Starting with the consumer. Financial products can be very complicated, usually illustrated by even more complicated graphs. In this Rostra we cover the importance of financial education. By educating citizens on finance and financial products, poverty can be battled. Not only governmental watchdog AFM should be regulating the financial sector and banning products. The end users of these financial products should know the risks, and if they can bear them.

Also in this edition: an interview with Mr. Kalbfleisch, president of the Dutch competition regulator NMa. The NMa could be less known than its financial brother AFM, but is surely not less important. As the competition regulator it is responsible for the supervision on fair trade, also it regulates the energy market. By doing so, the NMa ensures that syndicates are dismantled or, even better, prevented. This is all to prevent unnecessary attacks on our wallets and bank accounts. Luckily, this Rostra is delivered to you for free.

Wouter Smeets
Editor in chief Rostra Economica

interviews

content

articles

Financial Education
a timely discussion
page 14

The Basel Accords
page 20

**Financial banking regulation:
decentralization or Europeanization?**
page 30

**Een gokje wagen in de economie
van de gokindustrie?**
page 34

Jeroen van der Veer
De toekomst volgens Jeroen van der Veer (ex-CEO Shell)
page 8

Awesome Amsterdam
Entrepreneurship according to....
page 18

**Pieter Kalbfleisch,
directeur NMa**
page 25

columns

Arnoud W.A. Boot
Financieel denken maakt
zeepbel van de economie
page 17

Joop Hartog
Waarom hoge cijfers?
page 33

every edition

FEB question
page 7

Betoog voor, betoog tegen
page 12

SEFA front
page 22

Economy with a Wink...;)
Corporate Social Governance James Cameron-style
page 29

Open Letter to:
Manipuleren, speculeren en Webcare
page 36

FEB flash
page 39

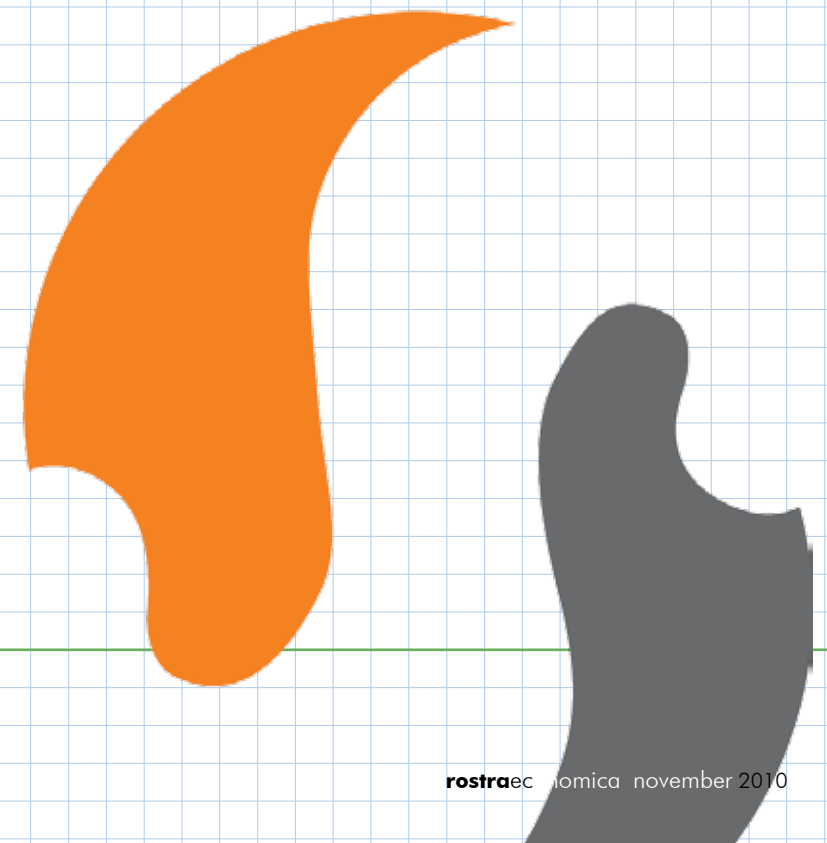
FSR
page 41

Activities
page 42

ENGLISH ARTICLES

 Theme related: 'Financial Regulation & Trust'

 Faculty related

Audit Course Barcelona

pwc

Audit Course Barcelona
24 - 27 februari 2011

Lisa Ruizeveld de Winter
088 792 61 13
lisa.ruizeveld.dewinter@nl.pwc.com

Of weet *jij* een mooiere plek om aan je carrière te bouwen?

Je zit in de laatste fase van je studie Accountancy, Bedrijfseconomie of Bedrijfskunde. Of je volgt een andere studie en je hebt affiniteit met accountancy. Wil je PwC beter leren kennen, en heb je zin om je tanden in een auditcase te zetten en zo lekker aan je carrière te bouwen?

Zorg dan dat je deelneemt aan onze Audit Course in Barcelona. Meld je vóór 3 januari 2011 aan door je cv en een motivatie achter te laten op werkenbijpwc.nl/auditcoursebarcelona

FEB question In times of crisis like these, how do you regulate your own finances?

TEKST Nicole Koedooder

NOT A DAY GOES BY WITHOUT HEARING ABOUT CUTTING COSTS AND ECONOMIZING. IT'S AN IMPORTANT FACTOR THESE DAYS - IN FORMING A NEW CABINET OR HELPING A COMPANY FROM GOING BANKRUPT. EVEN OUR OWN FACULTY IS FACED WITH DIFFICULT DECISIONS. WHAT'S THE DEAL CLOSER TO HOME? WE'RE NOT FORCED TO SAVE BILLIONS OF EUROS, BUT DO WE SAVE AT ALL OR ARE WE STILL BUYING EXPENSIVE THINGS WHENEVER WE WANT? I DECIDED TO ASK SOME STUDENTS OF THE FACULTY OF ECONOMICS AND BUSINESS THE FOLLOWING: IN TIMES OF CRISIS LIKE THESE, HOW DO YOU REGULATE YOUR OWN FINANCES?

"I have a low income and pay a high rent but neither of them are a result from the crisis. I do however try to save money every month, because I might need it in the near future, by doing low budget groceries and not shopping for clothes or books. Meanwhile I try to manage without taking on a loan. I also quit smoking, which saves me a lot of euros."

Anonymous (20)
Propeduse Economics and Business

"The crisis did not leave a large impact on my buying behaviour and finances. As a student, my budget is pretty limited to begin with so I spend my money mainly on things that are important. Besides that, the crisis has had no direct influence on my income yet. So I can just persist my adjusted life standard."

Amresh Jagessar (23)
Bachelor Business Economics

"On average, students aren't the population group with the largest budget. Especially a few days before our studiefinanciering studiefinanciering comes, when we're forced to put an euroshopper pasta on the dinner table, or turn the entire house upside down in search for an empty beer crate and some returnable bottles. Most of us are not extremely poor, but with the current prices of renting a room in Amsterdam and the regular order of golden coloured drinks, money moves fast. I do wonder if students actually feel the crisis in their wallets. I think the crisis makes us more aware about taking on a student loan from DUO, our ambitions and eventually finding a nice, good job after you graduate. I guess this crisis isn't so bad after all?"

Rogien Averink (21)
Pre-master Real Estate Finance

"Whenever my budget is tight I know to immediately prioritize my expenses. It helps me to clearly separate the things I need from the things I want because it is easy to forget the difference between the two! Before spending my money on something I ask myself if I need it or if I just want it. If I do need it I try to visualize its place in the list of needs and if it is really high on the list then it is a responsible purchase. I even do this when traveling between home and school; if the weather is nice enough to bike, why take the metro? At the end of a month of budgeting I can check how much money I have left and either save for the next month or pick something off my 'wants' list as a small reward to myself for staying organized."

Brystal Barcena (19)
Exchange student

"I don't, at least not any more than I did two years ago. I just make sure that I have enough money left at the end of the month to save up for financial setbacks. Plus I have always lived cheap, so nothing needs to change yet. The one thing I will never cut back on is healthy food, although I do find everything is getting more expensive these days. The most important thing is that you make enough money to be able to buy what you really need, and to know what you don't need."

Lisanne Groot (18)
Bachelor Economics •

Nicole Koedooder is 21 years old and pursues her bachelor in Business Economics.

interview

De toekomst volgens Jeroen van der Veer (ex-CEO Shell)

TEKST Margarita Volodina en Hederik de Vries

STIPT OM HALF TWEE STAPT JEROEN VAN DER VEER DE KAMER BINNEN. HIJ HEEFT PRECIËS EEN UUR. DAT IS VEEL VOOR DEZE ÜBER-INDUSTRIËEL DIE SLEUTELPOSITIES HEEFT EN HAD BIJ DÉ VIER TOONAANGEVENDE NEDERLANDSE MULTINATIONALS: ING, PHILIPS, UNILEVER EN SHELL. MAAR VAN DER VEER DOET MEER. ROSTRA SPREEKT MET HEM OVER DE TOEKOMST VAN DE NEDERLANDSE SAMENLEVING EN DIE VAN DE GLOBALE ENERGIEMARKT, MAAR ONTLOKT HEM OOK DRIE TIPS VOOR JOUW EIGEN TOEKOMST.

Het belang van een samenleving met voldoende bèta's

"Toen ik begon met werktuigbouwkunde in Delft zei mijn vader: wat jammer, ik wilde dat je ging studeren. Het feit dat we zo'n bèta-opleiding nu wél als universitaire studie beschouwen, betekent echter niet dat we er zijn. Daarom ben ik ook na mijn Shell-tijd voorzitter geworden van het Platform Bèta en Techniek (PBT).

Studenten van nu moeten zich afvragen in wat voor samenleving ze na hun studie terecht willen komen. Is die samenleving optimaal gunstig voor de ontwikkeling van Nederland en Europa, of alleen gunstig voor de ontwikkeling van henzelf? Wat ik nu zie is dat steeds meer jonge mensen de afgelopen jaren kozen voor een van de alfarichtingen. Daarvan bestaat het beeld dat ze een beter betaalde baan opleveren en ook nog beter studeerbaar zijn. Van dat heersende idee is de samenleving uiteindelijk de dupe.

Mijn stelling is: zorg voor een gezondere balans tussen alfa's en bèta's, zowel op mbo, hbo en universiteit. Zelfs in onze diensteneconomie, waarbij het misschien lijkt alsof een bèta weinig toevoegt, is die balans nu zoek. Want juist diensten hebben technologie nodig. Niet alleen de ober in het restaurant verricht immers een dienst, maar ook degene die complexe risicomodellen voor banken maakt. Sterker nog: een dienstensector zonder technologisch complexe systemen is veel minder waard en verarmt daarmee uiteindelijk ook diezelfde ober. Daarbij geldt dat het proces van steeds meer of steeds minder bèta-mensen zichzelf versterkt: meer gekwalificeerde mensen betekent meer onderzoeksafdelingen van buitenlandse bedrijven, of andersom. Het aanbod scheidt de vraag, en dus is het als samenleving óf verarmen, óf verrijken.

Over Jeroen van der Veer

1971 studie werktuigbouwkunde, Delft
 1976 studie economie, Rotterdam
 1971-1984 Diverse functies in fabricage en marketing bij Shell in Nederland, Curaçao en het Verenigd Koninkrijk
 1984-1992 Manager raffinaderij bij Shell Pernis
 1992-1995 Algemeen directeur Shell Nederland
 1995-1997 Algemeen directeur Shell Chemie Verenigde Staten
 1997-2004 Algemeen directeur Shell Groep
 2004-2009 CEO Shell
 2009- Voorzitter Platform Bèta en Techniek, commissariaten bij ING, Philips, Unilever en Shell

Jeroen van der Veer is getrouwd en heeft drie dochters.

Treffend is de situatie op de universiteit van Leiden. Van oudsher was men daar gericht op natuurkunde, terwijl juist tegenwoordig honderden mensen kiezen voor psychologie, en slechts enkele tientallen voor bijvoorbeeld natuur- of scheikunde.

Wat Nederland onderscheidt zijn niet alleen de mainports zoals Schiphol en Rotterdam, maar ook onze mentaliteit om overzee te werken. Laatst sprak ik een Nederlandse kranenbouwer die over de hele wereld activiteiten ontplooit. Een psycholoog zie ik kortgezegd nog niet zo gauw kraandrijver worden, terwijl Nederland juist dankzij zulke bèta-beroepen met de hele wereld zaken doet. Meer bèta's zorgen dus uiteindelijk voor een sterkere samenleving met meer kansen voor bèta's maar ook voor alfa's.

Een psycholoog zie ik zo gauw nog geen kraandrijver worden.

Maar bèta-opleidingen bieden nog meer voordelen. Kijk naar bijvoorbeeld mensen die op de middelbare school een bèta-pakket hadden. Als ze besluiten daarna een studie als economie te doen, zijn hun studieresultaten substantieel hoger dan die van medestudenten met een alfa-achtergrond. Ook als ze na de middelbare school wel doorgaan met bèta zijn ze beter af. Ze hebben gestudeerd op een Nederlandse technische universiteit die internationaal zeer goed aangeschreven staat, en kunnen na hun studie nog alle kanten op. Om terug te komen op de psycholoog – die zal als tweede studie geen natuurkunde 1 of 4 kiezen, terwijl andersom heel goed mogelijk is.

Het knelpunt zit dus niet bij de aantrekkelijkheid van het aanbod in Nederland, maar bij de belangstelling van goede Nederlandse studenten. Daar komt het platform in beeld dat

ik voorzit. Want het verkondigen van het belang van bèta's in interviews als deze is niet genoeg. Het PBT voegt de daad bij het woord, door het aantal bèta-studenten te verhogen met lesprogramma's voor het basis- en middelbaar onderwijs, omdat tijdens die periodes vaak de al dan niet bewuste keuze voor een bèta-studie valt. En dat is precies het probleem: jongeren hebben een heel scherpe voorstelling van beroepen als brandweerman en straaljagerpiloot, maar niet van bijvoorbeeld een chemisch technoloog. Daarom stimuleert ons platform via JetNet (Jongeren en Technologie Netwerk Nederland) bijvoorbeeld bedrijven om een school te adopteren. Concreet betekent dat het houden van open dagen en het geven van gastcolleges, zodat jonge mensen een beter beeld krijgen van minder tot de verbeelding sprekende maar minstens zo interessante technische beroepen. Een extra voordeel is dat je met gastcolleges ook de docenten bereikt, zodat zij op hun beurt jongeren hopelijk nog enthousiaster maken.

Om dezelfde reden als ik destijds het hoofdkantoor van Shell naar Den Haag haalde zet ik me nu in voor meer bèta's: het hebben van een sterk Nederlands bedrijfsleven, en daarmee een sterke en toekomstbestendige samenleving."

Duurzame toekomst van energie?

"Alles draait om de definitie van duurzaamheid. De oud-premier van Noorwegen Brundtland omschreef duurzaamheid als: zorg dat de volgende generatie niet slechter af is dan de huidige. Mijn overtuiging is dat olie en gas op zodanige wijze zijn te produceren en dus dat de olie- en gasindustrie verantwoord kan opereren.

Ik geloof sterk in alternatieve energie, maar je moet niet wegstappen voor de problemen die gepaard gaan met de grootschalige toepassing daarvan. Het draait bij langetermijnoplossingen voor de energiemarkt immers niet alleen om de aanbodkant, dus de wijze waarop wordt geproduceerd, maar vooral ook om de vraagkant.

Natuurlijk komt ooit onvermijdelijk de omslag van fossiele naar niet-fossiele energie, maar kijk eerst naar het grote plaatje. De wereldenergievraag blijft tussen nu en 2050 niet gelijk maar zal verdubbelen, daarbij inbegrepen dat mensen zelf veel meer energie gaan besparen. Dat komt (1) door een wereldbevolking die van 6 naar 9 miljard gaat, en (2) door de groeiende middenklasse in India en China. Je kunt dan zeggen: ik wil die gestegen vraag helemaal opvangen met zonnecellen, wind en kernenergie. Maar tot 2050 zijn die technieken nog zo ontzettend veel duurder dat ze een rem zijn op de economische ontwikkeling van de wereld. Zelf heb ik zonnecellen op mijn dak, maar feit is dat ik ouder dan 100 moet worden voor ik ze terugverdien. Uiteraard is die terugverdienperiode te verkorten met een overheidssubsidie, maar dat wordt onbetaalbaar als je kijkt naar de megaschaal die een stijgende wereldvraag vereist.

Met te dure subsidies duurt de ontwikkeling van niet-fossiele energie te lang om voor 2050 van serieuze betekenis te zijn. Het komt wel, er zal voortgang zijn, maar het duurt ontzettend lang voordat het aan de aanbodkant voorziet in een significant deel van de wereldenergievraag, die dan dus ook nog is verdubbeld.

Uit alle scenario's die ik in mijn tijd bij Shell voorbij heb zien komen blijkt dat zelfs als niet-fossiele energie met vele

procenten groeit, de productie van fossiele energie in 2050 hoger is dan vandaag. Ook al verliest fossiel feitelijk markt-aandeel aan niet-fossiel, het totale volume is groter.

Bedrijven zijn de voetballers die onder naleving van de spelregels streven naar het beste resultaat.

De volgende vraag is: kan de industrie dat totale volume leveren? Allereerst hangt dat af van voldoende reserves. Volgens de laatste inzichten zijn die er. Kijk naar aardgas: daarvan is ontstellend veel meer aan reserves dan we twintig jaar terug dachten, en met moderne technologieën is dat ook nog eens winbaar. Maar ook met olie, bijvoorbeeld in de diepe wateren bij Brazilië, kun je nog tientallen jaren vooruit. De kwestie is dan: wanneer wordt het te duur om die energie te winnen? Als je de technologie ontwikkelt om de moeilijk te

bereiken voorraden commercieel te maken, dan zijn er nog voor heel lang reserves. Veel meer dan aanwezigheid gaat het bij fossiele bronnen om winbaarheid. Daar zit dus een technologische wedloop met hernieuwbare energie.

Het tweede punt zijn de milieueffecten. Als je voor fossiele bronnen een oplossing vindt voor het CO₂-probleem, dan is het hoofdnaadeel weg. Aan de andere kant zijn voor andere energiebronnen ook nadelen: zonnecellen hebben allerlei schaarse metalen nodig, en kernenergie kan vanwege de lange doorlooptijd van een vergunningsaanvraag moeilijk vraag- en aanbodschommelingen opvangen. Kolen kunnen dat weer wel, maar die stoten meer CO₂ uit dan olie en gas, en die CO₂ is moeilijker op te slaan. Conclusie is dat olie en gas de 'balancerende' brandstoffen zijn in het licht van een stijgende energievraag.

Natuurlijk hebben bedrijven in de olie- en gasindustrie allerlei potjes voor alternatieve energie op het vuur gehad, zodat ze in ieder geval niet verkeerd hoefden te gokken. Na een tijd wordt dan op bedrijfseconomische gronden besloten niet met alles verder te gaan. Bij Shell besloten we bijvoorbeeld om alleen in te zetten op biobrandstoffen. Anders dan een bedrijf maakt een overheid een afweging die leunt op meer gronden. Vanuit het recht en de plicht om te kijken naar de energiemix van een land kan men bijvoorbeeld besluiten om in te zetten op vormen van energie die puur bedrijfseco-

nomisch niet verantwoord zijn, zoals de Duitse keuze voor windenergie. Maar daarbij past tegelijk een transparant verhaal: Duitse huishoudens betalen per jaar de facto een fors bedrag voor zulk beleid. Zolang je je rekenschap niet aflegt aan aandeelhouders maar aan de kiezer in het stemhokje is dat mogelijk. Als bedrijf ben je echter niet degene die het speelveld bedenkt, maar de voetballer die onder naleving van de regels streeft naar het beste resultaat." •

Hederik de Vries (24) is masterstudent rechten en bedrijfseconomie en voorzitter van Sefa. Margarita Volodina (24) is masterstudent bedrijfseconomie.

Zie je Jeroen van der Veer liever in het echt? Schuif dan op woensdag 2 maart 2011 aan bij Room for Discussion. Op de leren bank in de E-hal zal Jeroen van der Veer zijn visie ontvouwen over leiderschap. Dus, zet het in je agenda!

3 tips voor succes bij een multinational

1. Ontwikkel jezelf
"Bij Shell kreeg ik veel kansen, maar je moet binnen die kansen proberen jezelf te ontwikkelen. Na mijn studie werktuigbouwkunde in Delft ben ik daarom in de avonduren economie gaan studeren."
2. Wees flexibel
"Pin jezelf niet te veel vast op een bepaald bedrijfs-onderdeel of land waarin je wilt werken. Focus je jezelf binnen een bedrijf als Shell bijvoorbeeld alleen op alternatieve energie, dan komt dat niet uit. Vragen ze je om manager te worden op een project in Qatar met 50.000 man, klaag dan niet dat je dat te warm vindt. Met die instelling kun je uiteindelijk ook geen groot bedrijf leiden."
3. Wees een teamspeler
"Denk volgens het adagium van Kennedy. Dus niet: wat kan het bedrijf voor mij doen, maar: wat kan ik voor het bedrijf doen. Laat je zien dat je achter dat uitgangspunt staat doordat je je inspant voor het bedrijf en niet alleen maar voor jezelf zorgt, dan kom je verder dan je denkt."

betoogvoor >

TEKST **Berre Simonse**

Berre Simonse is 19 jaar en tweedejaars student Bedrijfseconomie

Banken moeten zich houden aan een strikt bankgeheim

thembetoogvoor & negetgooted

< negetgooted

TEKST **Christa Verhoek**

Christa Verhoek is 25 jaar en is bezig met haar Master Algemene Economie.

Beste Christa,

Belastingontduiking is weer volop in het nieuws met als grote boosdoener de banken die een strikt bankgeheim hantieren. Zo veronderstelt de Nederlandse overheid dat er zeven miljard euro op buitenlandse rekeningen van Nederlandse inwoners zou staan waar geen belasting over wordt geheven. Echter, de fout die men hier maakt is de schuld van deze belastingontduiking toe te kennen aan de banken met een bankgeheim. Banken met een bankgeheim hebben geen schuld aan de belastingontduiking. De afschaffing van het bankgeheim heeft dan ook geen gegronde reden en heeft veel meer nadelen dan voordelen.

De verantwoordelijkheid die aan banken wordt gegeven voor zijn klanten, is onjuist. Banken zijn van origine bedrijven en competitieve bedrijven hebben als hoofddoel winst maken. Wat er gebeurt bij het debat tegen het bankgeheim is dat de bank als veel meer wordt gezien dan alleen een bedrijf. Een bedrijf kan niet verantwoordelijk gehouden worden voor zijn klanten. Is dit wel het geval, dan zou een energiebedrijf ook verantwoordelijk moeten worden gehouden wanneer het de stroom levert die wordt gebruikt bij een illegale wietplantage. Het bedrijf - in dit geval een bank - biedt de producten aan die gewenst zijn door de consument. Als daarna die producten worden misbruikt ligt de schuld niet bij de leverancier.

Ook onjuist is de aanname dat wanneer het bankgeheim wordt opgeheven, het hele probleem van belastingontduiking en zwart bankieren zou zijn opgelost. Het opheffen van het bankgeheim verplaatst het probleem alleen. Zo zullen criminele organisaties andere vormen van geld aanhouden, of op andere plekken het geld deponeren. Het is een zeer naïeve gedachte dat wanneer het bankgeheim zou worden opgeheven, de hele financiering van criminele organisaties en belastingontduiking zou stoppen. Dus je kunt met de afschaffing van het bankgeheim noch criminele organisaties weerhouden van financiering noch belastingontduiking tegengaan. Degene die je met de afschaffing van het bankgeheim raakt zijn alléén de banken.

Daarbij komt dat de afschaffing van het bankgeheim een zeer ingewikkelde zaak zou zijn. De afschaffing van het bankgeheim zou simultaan moeten plaatsvinden door alle banken met een bankgeheim. Theoretisch is dit een mooi verhaal, maar het is vrijwel niet te realiseren. Wanneer de banken één voor één stoppen met het bankgeheim, zullen de klanten van de ene bank naar de andere bank gaan. Hierbij zou een verwoestend spoor worden achtergelaten door allen die het bankgeheim hebben afgeschafte. De enige oplossing is dat alle landen met een bankgeheim gezamenlijk zouden moeten stoppen binnen een beperkte periode. Zo'n enorme operatie is echter nauwelijks te realiseren.

Alleen al de discussie over het bankgeheim schaadt het financiële systeem. Onzekerheid is slecht voor een markt.

Verskillende producten van banken kunnen niet meer goed gewaardeerd worden. Het gehele financiële systeem krijgt op dat moment met inefficiëntie te maken. Wanneer er wel een bankgeheim blijft, hebben producten van de bank de juiste waarde en werkt de markt van financiële producten veel efficiënter.

Niet alleen vanuit een economisch standpunt is het beter om een strikt bankgeheim te behouden, ook vanuit een sociaal oogpunt. Zo zou de afschaffing van het bankgeheim voor een land als Zwitserland veel meer betekenen dan een groot verlies in inkomen. Het bankgeheim in Zwitserland is niet alleen een product van de bank, het is verbonden aan de cultuur. Daarom zou de afschaffing van het bankgeheim desastreus zijn voor de identiteit van het hele land. De meeste landen met een bankgeheim hebben ook een laag economisch potentieel. Landen als Uruguay en Panama zouden de afschaffing van het bankgeheim financieel moeilijk kunnen dragen.

In sociaal opzicht is er natuurlijk wel het argument dat het bankgeheim kan zorgen voor onzichtbare criminele financiering. Tegen deze criminele activiteiten zijn echter in Zwitserland al straffen op te leggen. De rechtbank van Zwitserland veroordeelt zeer criminele organisaties die gebruik maken van het bankgeheim. De klanten die veelal overblijven zijn legitieme klanten van de banken. Een reden voor het legale gebruik van het bankgeheim is bescherming van gefortuneerden en hun naasten. Een bekendmaking van de rekeninghouders bij banken met een bankgeheim zou een gevaar kunnen betekenen. Wanneer de informatie in de verkeerde handen valt kan dit ontvoeringen en criminele activiteiten aantrekken.

De discussie voor de afschaffing is dan ook een wanhopige poging om begrotingstekorten te verminderen. De discussie is veel te theoretisch. Over de zeven miljard euro op rekeningen met een bankgeheim zou na de afschaffing van het bankgeheim allemaal belasting worden geheven. Maar bij een afschaffing van het bankgeheim zal deze zeven miljard euro wel een andere plek vinden en die plek zal niet de schatkist zijn. De begrotingstekorten schieten dus weinig op met de - vrijwel niet te realiseren - afschaffing van het bankgeheim. De enige reden voor het oplaaien van de discussie zijn de regeringen die een wit voetje willen halen bij de belastingbetaler. Toch is men met de discussie geen stap dichterbij de afschaffing gekomen van het bankgeheim, maar er zijn vast wel weer veel stemmen bij de verkiezingen mee gewonnen.

Met vriendelijke groeten,

Berre Simonse ●

Beste Berre,

Allereerst wil ik je laten weten dat er inderdaad een aantal voordelen zijn verbonden aan de handhaving van het bankgeheim zoals dat in 1934 in de Zwitserse bankwet is opgenomen, zoals jij al duidelijk hebt aangegeven. Desalniettemin ben ik van mening dat een strikte handhaving van deze wet nadelige gevolgen zal hebben, zowel op economische als ethische gronden.

Zoals je wellicht weet, wordt er wereldwijd in toenemende mate getwijfeld aan de legitimatie van het bestaan van het bankgeheim. Naast maatregelen die opkomen in allerhande internationale organisaties en fora zoals de OESO en de G20, is ook onze eigen Jan Kees de Jager - voormalig minister van Financiën - een groot tegenstander van het behoud van een dergelijk bankgeheim omdat het de opsporing van belastingontduikers aanzienlijk bemoeilijkt. De Jager heeft dan ook gewerkt aan het opstellen van allerlei belastingverdragen met het buitenland om deze belastingontduiking tegen te gaan. Zo kan de Nederlandse overheid nu gegevens achterhalen van de spaarders zonder de belastingplichtige zelf op de hoogte te moeten stellen. Deze gegevensuitwisseling vormt een duidelijke schending van het bankgeheim, maar is een noodzakelijke maatregel om zwart sparen te voorkomen. Daarnaast is er ook een inkeerregeling in werking getreden, waarmee de belastingplichtige de mogelijkheid heeft zich vrijwillig te melden en daarmee de hoogte van de boete voor belastingontduiking te verlagen.

Daarnaast zorgt het bankgeheim ervoor dat de georganiseerde misdaad vrij spel heeft en dat dictatoriale, democratische bewegingen anoniem kunnen worden gefinancierd. Met name de Amerikaanse overheid is erg wantrouwig ten opzichte van het bankgeheim. Terroristen kunnen hun geld deponeren op anonieme bankrekeningen in het buitenland en daarmee aanslagen financieren op bijvoorbeeld Amerikaanse doelwitten. Vaak is er in dergelijke gevallen sprake van conflicten tussen overheden en banken: veiligheidsbelangen staan nogal eens op gespannen voet met financieel-economisch winstbejag. Toch moeten banken naar mijn mening wel degelijk hun maatschappelijke verantwoordelijkheid nemen. Op ethische gronden is een bank verplicht om persoonsgegevens vrij te geven wanneer er een duidelijke indicatie bestaat dat het gaat om louche geld waarmee terroristische activiteiten kunnen worden gefinancierd. Dit is naar mijn mening een legitieme schending van het strikte bankgeheim.

Het argument dat in landen als Zwitserland het bankgeheim onderdeel is geworden van de nationale cultuur, is wat mij betreft niet afdoende. Zwitserland staat sowieso bekend om de (goede werking van de) bankensector, met of zonder bankgeheim. Belangrijk is dat men zich aanpast aan nieuwe ontwikkelingen, en zich niet vastklampt aan verouderde

tradities die niet meer passen bij de huidige tijd. Economische kracht ligt juist in deze flexibiliteit.

Verder wil ik je er op wijzen dat een lossere omgang met het bankgeheim juist leidt tot meer transparantie doordat duidelijkheid wordt gegeven over de eigenaar en de herkomst (en eventueel bestemming) van het geld. Het gevolg van deze minder strikte aanvaarding van het bankgeheim: meer efficiëntie op de financiële markten.

De vraag is überhaupt of het strikte bankgeheim in de oorspronkelijke vorm nog wel bestaat. Recentelijk heeft Zwitserland de persoonsgegevens van 4000 Amerikaanse klanten van de Zwitserse bank UBS doorgespeeld aan de Verenigde Staten (weliswaar onder grote Amerikaanse druk). Conclusie: in de praktijk bestaat er niet eens een strikt bankgeheim. Dus wat is dan de waarde van een dergelijk 'geheim' wanneer men zich er in de praktijk toch al niet strikt aan houdt?

Kortom, met name op ethische grond past een strikte handhaving niet meer in de huidige tijd. We moeten ons flexibel aanpassen aan nieuwe uitdagingen van de 21e eeuw, in plaats van angstvallig vastklampen aan een verouderd concept zoals een strikte handhaving van het bankgeheim.

Met vriendelijke groet,

Christa Verhoek ●

article

Financial Education

A timely discussion

IF YOU HAVE A BANK ACCOUNT, CAN YOU RECALL THE REASONS WHY YOU OPENED IT WITH THAT SPECIFIC BANK? WHEN WAS THE FIRST TIME YOU HEARD ABOUT INFLATION AND INTEREST RATES? HOW MUCH DO YOU KNOW ABOUT PENSION PLANS? RECENT SURVEYS CONDUCTED TO ASCERTAIN THE LEVEL OF FINANCIAL LITERACY AND FINANCIAL CONSUMER BEHAVIOUR HAVE SHOWN SOME WORRYING RESULTS. A SURVEY CARRIED OUT IN HUNGARY CONCLUDED THAT 70% OF THE PEOPLE DID NOT FULLY GRASP THE MEANING OF INFLATION, WHILE A UK SURVEY REVEALED THAT 70% OF RESPONDENTS COULD NOT COVER AN UNEXPECTED DROP IN INCOME. MORE THAN A DECADE AGO INSTITUTIONS STARTED TO SHIFT ATTENTION TOWARDS FINANCIAL LITERACY. IN THE AFTERMATH OF TODAY'S DEEP FINANCIAL CRISIS, FINANCIAL EDUCATION COULD NOT BE A MORE APPROPRIATE TOPIC TO DISCUSS. THIS ARTICLE EXAMINES THE CURRENT DEBATE ABOUT FINANCIAL ILLITERACY AND FINANCIAL EXCLUSION, AS WELL AS ONE PROPOSED SOLUTION NAMELY: FINANCIAL EDUCATION.

Financial Education: What? Why? Who?

Although financial education involves the knowledge of economics and finance, there is more to it. According to the definition by the Organization for Economic Co-operation and Development (OECD), financial education is a process that involves the understanding of financial products, concepts and where to seek out help. Moreover, financial education encourages the development of skills and confidence to become aware of risks and opportunities, as well as, to take effective actions to improve your financial well-being through making informed choices.

There are important reasons why financial education is needed. The first one is clear, people lack knowledge on basic financial matters. This is a consequence of neglected financial education, which has been left out of the formal educational curriculum. Information on financial issues is supposed to be obtained at home, by experience and at 'an age when money matters'. However, these ideas have been proven wrong. Families cannot transfer knowledge on topics they do not necessarily understand themselves. Learning by experience can be a painful trial and error process when it involves such complex matters. Children make decisions about consumption and enjoy increased purchasing power. A second reason for more financial education is the greater sophistication of today's financial instruments. Technology and globalization have broadened the scope of financial opportunities, thus increasing the complexity of information and choices. Financial institutions have to be responsible for the provision of extensive and clear information about their products. However, public institutions, academia and NGOs also have to take

part in fostering financial know-how. A third and compelling reason is the influence of financial literacy on the behaviour of economic agents and its consequent impact on financial stability. High levels of over-indebtedness have been identified as a common factor preceding financial crises. Consumption and savings patterns are relevant factors influencing business cycles. Therefore, the responsible management of a household's budget could help to potentiate economic stability. Finally, financial education helps to fight poverty. Low income groups and minorities are more likely to be excluded from the financial system. While the access to financial instruments increases the economic well being of disadvantaged groups, mistrust towards financial institutions, lack of information and difficult accessibility might deter some people from the most needed financial instruments like savings accounts. Contrary to the common misconception, poor people do save money. For instance, research on poverty has shown that savings-led programs are effective and sustainable strategies to fight poverty since they facilitate the acquisition of assets. This requires the inclusion of low income and poor individuals into the financial system, which can be enhanced, at least in part, by financial education.

Policies that are directed at changing situational factors might have a greater impact in increasing financial inclusion than big and expensive informational campaigns.

What has been done until now?

Since the 1990s, the US have implemented a savings scheme involving financial education. This scheme aims to foster financial inclusion and ease poverty. The Individual Development Accounts (IDA) program, matches the savings of low income individuals with the same amount (sometimes double) of savings from the government or a charity institution. The amount of money in the account can only be released for the purchase of durable and valuable assets, such as housing or education. The program requires recipients to take part in a course on financial education. The IDA's program has been successful at increasing the participation of low income individuals in the financial system. It increases their wealth and positively affects the savings habits of their children. Other similar 'matched savings' programs have been implemented with positive results in Mexico, Peru and Taiwan.

At an international level, in 2003 the OECD recognized the need to organize the efforts of all stakeholders on financial literacy. In 2006, the G8 Finance Ministers acknowledged the work and initiatives of the OECD in this area. Two years later, the International Network on Financial Education was created to share, evaluate and generate information, knowledge and good practices pertaining to financial education.

In the EU, the debate on financial education was officially brought to public attention in 2007, with a conference entitled 'Increasing Financial Capability'. Here, financial education was put on the agenda in order to take a more active role to

enhance it. Best practices among member states were discussed and recommended. The most pro-active countries turned out to be UK, Austria, Germany, France and the Netherlands. Most initiatives involved delivering information at a school level and were implemented jointly with private institutions. Adult citizens were also targeted, mainly through informational campaigns. For instance, in Germany, private banks have organized competitions on financial topics targeted at teenagers. In Italy, special lessons have been conducted at schools by tutors from private banks. In the Netherlands 'CentiQ' was founded in 2006 as a platform to improve the financial knowledge and skills of Dutch consumers. CentiQ operates with the participation of more than 40 stakeholders from the government, academia and private institutions. Recently, CentiQ organized the 'Week van het geld' (week of money) to bring kids in contact with money matters. Furthermore, in the report on 'A Single Market for 21st Century Europe' the European Commission addressed its commitment to financial education and consumer protection. A tangible initiative is 'Dolcetta', a website launched by the EU to instruct its adult citizens about financial matters. The 'Europe Diary', its equivalent for youngsters, is distributed in schools as a booklet. However, in spite of the efforts to enhance financial education in the EU area, the limitation to intervene in specific national policies has been identified. Hence, initiatives remain primarily informative in nature.

The World Savings Banks Institute (WSBI) has also taken a leading role in financial education. It has worked to raise worldwide public discussion on financial inclusion and education. The WSBI was created in 1924 with the purpose to generate awareness about the importance of savings. Today, it represents 940 savings banks from all over the world. The main finding of its 2004 WSBI Study on Access to Finance, jointly conducted with Oxford Policy Management, was that ignorance on financial matters was a main cause of the low access to financial services in low income countries. Since then, it has implemented several School Based Banking Schemes (GSB Thailand and Hatton National Bank, Sri Lanka) and Youth Savers Clubs (BSN Malaysia) in partnership with NGOs. These programs have encouraged savings and taught children practical money related issues.

While everyone agrees on delivering financial education to children, some strive to introduce concrete financial services for them.

To date, some consensus has been reached on ways to proceed with FE. Thus, information given to consumers should be unbiased and fair. Different groups will be targeted according to their needs and realities. Private institutions should take an active role as part of their good governance policies. Finally and most importantly, the development of methodologies to evaluate the impact of programs is crucial. In relation to this, at the 2009 OECD-Brazilian International Conference on Financial Education, professor Shafir from Princeton University related some insights from behavioural theory to the discussion on financial education. Dr. Shafir pointed out

that empirical results demonstrate that economic agents do not behave in a rational way, as standard economic theory proposes. Consequently, public policies aimed at influencing individuals' behaviour will result in a change of intention, not necessarily of behaviour. Dr. Shafir's research suggests that people's behaviour is greatly influenced by situational factors that are often overlooked. The so called 'channel factors', or situational details that surround everyone's experience, can play a key role in individual's behaviour and choices. Dr. Shafir warns that the underlying view of economic policies, with respect to the way economic agents make choices, will affect the outcome of those policies. Situational factors are generally practical in nature and easy to solve. For example, explaining to someone how an automated teller machine (ATM) works might increase ATM usage more, than explaining to someone the general benefits of banking. Policies that are directed at changing situational factors might have a greater impact in increasing financial inclusion than big and expensive informational campaigns. Governments and institutions should take these factors into account in their design of public policies on financial education and financial inclusion.

ChildFinance: much more than a Peggy

It is well-known that financial education should be delivered as early as possible. To this end, a quasi universal coverage for the same age cohort has been proposed. This implies that a serious debate has to take place in order to evaluate whether financial education should be a compulsory course at school. The OECD is pondering the inclusion of financial topics in its next 2012 Programme for International Student Assessment (PISA), its worldwide evaluation of school performance for 15 year olds.

While everyone agrees on delivering financial education to children, some strive to introduce concrete financial services

for them. Aflatoun Childs Saving International is an international NGO that promotes ChildFinance. ChildFinance can be defined as a social and financial education for children. Aflatoun is lobbying to generate official financial services for kids and teenagers alongside the legal framework to grant those services, and the right to own and handle money. According to the NGO, it is crucial for children to learn about money by handling money. This means that, besides receiving information on money issues, children should have access to financial services designed specially for their needs. With this goal Aflatoun organized the first 'ChildFinance' expert meeting in June 2010. Central Bankers, UN representatives and other stakeholders met in Zandvoort (the Netherlands) to explore the possibilities of offer banking services to children worldwide. Savings accounts were the main focus.

Difficult but possible

In Zandvoort, the need for universal savings accounts and similar financial products was put forward as part of the efforts to increase financial education for children. While this goal might appear easy, the design of child-friendly-products posits several challenges. The savings and consumption behaviour of children is different from that of adults. Products for children have to be tailored to meet their psychological evolution and development. Children experience more changes, do not fully understand the functioning of their environment and have more impulsive attitudes. In addition, products have to be adapted to different cultures and legal frameworks. In many countries children are not allowed to open a savings account without their parent's permission while in other contexts children do not even possess personal identification. Unfortunately, in low income countries where the access of poor children to savings accounts would be most useful, it is also the most difficult. The financial empowerment of children raises concerns, especially in those countries. The first concern relates to school drop out. Children who learn to generate some source of income might be tempted, or forced, to engage in that activity on a full-time basis and drop out of school. Another concern is that children might be more exposed to abuses, where corruption and weak legal systems prevail. Although these concerns are sensible and call for cautionary measures, they do not invalidate the initiative. To succeed, ChildFinance would have to be matched with financial education and social support from schools and communities, who would play a key role in the programs. Yet, for the implementation of child friendly financial products, more discussion and information has to be gathered about children's saving behaviours, whether and how banks could offer free access to those services, and what actors should be involved.

Conclusion

The discussion on financial education has gained ground in the last years. Awareness about the importance of more widely delivering financial education has been recognized and achieved. Yet, less has been said about the educational content and values behind financial education. Tackling issues of content and values, alongside the implementation of effective public policies and the development of methodologies to evaluate those measures, are the next challenging steps in providing effective financial education. ●

Claudia De la Huerta is 28 years old and student of the International Bachelor of Economics and Business at the UVA

column Arnoud W.A. Boot Financieel denken maakt zeepbel van de economie

TEKST Arnoud W.A. Boot

Wereldleiders lijken meer dan ooit hun verantwoordelijkheid te moeten nemen. Na de kredietcrisis, was er een schulden-crisis van landen (Griekenland en zo ...), en dan nog het slepende conflict tussen Amerika en China. Het ene land (lees VS) met grote schulden en een groot handelstekort, en het andere land (China) met dito overschotten. Is China fout omdat het zijn valuta kunstmatig laag houdt, of Amerika omdat het boven zijn stand leeft, nooit spaart en dus op allerlei manieren zelf schuld heeft aan zijn grote tekorten.

Heel veel zou te winnen zijn als men zich zou verdiepen in elkaars positie. China wil overschotten hebben om niet afhankelijk te zijn van buitenlands kapitaal. De Aziëcrisis zit in het geheugen. De gigantische overschotten die China nu heeft lijken echter zacht gezegd overdreven. Immers al die dollars die het nu accumuleert moeten in het buitenland (lees VS) worden geïnvesteerd. Voor China is dit geen goed vooruitzicht omdat hoe dan ook zijn eigen valuta op termijn meer waard zal worden, en de Amerikaanse valuta (en China's beleggingen in de VS dus) alleen maar minder. Dit is het grote probleem van de macro-economie – als je als China je concurrent (de VS) 'verslaat', moet je de aldus verworven dollars investeren in het land dat je net verslagen hebt ...

Als dit ergens op wijst, is het dat landen elkaar nodig hebben, en dus moet er constructief overleg zijn. Dit verhoudt zich slecht met retoriek in de media – Fox News in de VS rapporteert zo ongeveer 24 uur per dag over de 'vijand' China. Politici die op zoek zijn naar de gunst van de kiezers, zien zich dan genoodzaakt zich af te zetten tegen die 'vijand'. De Amerikaanse president Obama is hier niet ongevoelig voor. Hij heeft al gedreigd met invoerheffingen; heus protectionisme dus. En zo dreigt een handelsoorlog. Maar als er een ding zeker is, dan is het dat protectionisme uiteindelijk ons allemaal in de staart bijt.

En dan is er ook nog de bredere valuta-oorlog. Alle handelsblokken in de wereld trachten met ruim monetair beleid hun eigen valuta omlaag te drukken om zo een concurrentievoordeel te bemachtigen. Effectief zal het niet zijn – immers iedereen doet het. Erger nog, een valuta-oorlog heeft uiteindelijk alleen verliezers, het is immers een vorm van protectionisme.

Het zwartepieten is dus in volle gang. Deze volgende fase in de economische crisis is misschien wel de gevaarlijkste. Kunnen de wereldleiders boven zichzelf uitstijgen en komen ze tot een gemeenschappelijke aanpak van de onevenwichtigheden, of gaat iedereen zijn eigen weg en krijgt protectionisme de overhand?

Dit is waar we staan. De komende G20-top in Seoul wordt misschien wel het uur van de waarheid. Weer alleen mooie woorden zullen niet helpen. Leuk als er weer wordt gezegd 'we gaan het nu echt beter doen in de wereld en de onevenwichtigheden aanpakken', zoals na de G20-top vorig jaar in Toronto. Maar zinloos. Even informatief als de retoriek rond de nieuwe Amerikaanse Dodd-Frank Act voor het bankwezen: 'we gaan voorkomen dat de belastingbetaler ooit nog moet betalen voor het falen van banken.' Mooi niet dus. Natuurlijk is zo'n act nooit daartoe in staat. Het is onwaarschijnlijk dat we 'het lek boven hebben'. Maar goed, er is op dat punt wel enige actie, en ook de hogere kapitaaleisen die de BIS in Basel aan banken wil opleggen snijden hout.

Voor de valuta-oorlog is nog geen enkele oplossing in het vooruitzicht. Of wel? Neen, maar er is ook eigenlijk geen oplossing. Landen blijven eigen belangen hebben, en een politieagent op wereldniveau zal er (voorlopig???) niet komen. Ik denk dat we moeten onderkennen dat de wereld veel te veel is gedreven door naïef financieel denken. Lenen en nog eens lenen was het spel. Banken die zich overmatig in de schulden staken, 'leverage', dus zo weinig mogelijk eigen vermogen, was het spel. Bedrijven in het algemeen waren een dief van hun eigen portemonnee als ze zich niet in de schulden staken, 'scherp' financieren was dat in het jargon. Voor huizenbezitters hetzelfde verhaal: je kon niet genoeg schuld hebben op je eigen huis. En overheden keken er naar, erger nog ze stimuleerden het. Schulden maken is in Nederland fiscaal gefaciliteerd ... Rente is namelijk aftrekbaar voor de belasting. Hoe kan dit? Waarom hebben we dit nog niet aangepast? Het is vragen om fiscaal gespeel. En dan nog de naïviteit van pensioenfondsen en andere beleggers dat aandelen en andere riskante beleggingen hoe dan ook hogere rendementen geven. Als het niet meteen is, dan in ieder geval in een paar jaar. We hebben het geweten, er zijn geen 'free lunches'. De zeepbel van het naïeve financiële denken moet worden doorgeprikt, en dan komt het vanzelf goed met de wereldeconomie. ●

References

Aflatoun, (2009), *Children & Change Report 2009*, http://www.aflatoun.org/downloads/children_and_change_2009.pdf

Bertrands, Mullainathan and Shafir (2004), 'A Behavioral Economics View of Poverty', *The American Economic Review*, 94,2, p.419-423, <http://www.jstor.org/stable/3592921>

European Banking Federation, (2009), *EBF Report on Financial Literacy: 'Financial Literacy –empowering consumers to make the right choices*, www.sff.is/media/ebf/EBF_Report_on_Financial_Literacy_-_April_2009.pdf

European Commission, (2008) *Expert Group on Financial Education, 'Terms of Reference'*, http://ec.europa.eu/internal_market/finances-retail/capability/

European Commission, (2010), *Fourth Meeting of the Expert Group on Financial Education*

http://ec.europa.eu/internal_market/financesretail/docs/capability/100604_report_en.pdf

OECD (2009), *OECD Project on Financial Education and its International Network on Financial Education*, <http://www.financial-education.org/dataoecd/8/28/44409678.pdf>

OECD, (2009), *Minutes of the 'OECD-Brazilian International Conference on Financial Education'*, <http://www.oecd.org/dataoecd/37/27/44506555.pdf>

Rutherford, S. (1999), *The Poor and Their Money. An essay about financial services for poor people*, The Department for International Development, New Delhi, India. <http://www.uncdf.org/mfdl/readings/PoorMoney.pdf>

Webpage of the World Savings Banks Institute <http://www.wsbi.org/template/content.aspx?id=3986>

World Banks Savings Institute, (2009), 'The contribution of financial education to the enlargement of access to finance'. WSBI involvement, views and proposals. <http://www.oecd.org/dataoecd/63/27/42065772.pdf>

Zimmerman, J. and Banerjee, S. (2009), *Promoting Savings as a Tool for International Development*, <http://www.newamerica.net/files/Matched%20Savings%20Issue%20Brief%20FINAL.pdf>

interview

Entrepreneurship according to...Awesome Amsterdam

TEXT Laurens van Leeuwen

IN THIS ISSUE OF THE ROSTRA FOR THE COLUMN ENTREPRENEURSHIP ACCORDING TO ... WE TALK WITH JASPER SCHULTE (28) AND JARIEN GEELS (29) FORMERLY KNOWN FROM MOKUMMERCIALS THAT NOW HAS GROWN INTO A NEW COMPANY: AWESOME AMSTERDAM.

Awesome Amsterdam is a creative company. We create and accomplish ideas and concepts that help businesses to improve.

WE are Jasper Schulte, Jarien Geels, Daan Goote and Olchert Vels, experienced in audiovisual productions as well as strategy, concept and idea.

SOME of our clients are big: Heineken, TomTom, Thomas Cook, Nike, RTL, Eyeworks and Sonos. Others are smaller but we always try to be 'awesome' in form and result. Awesome is more than enough, that's our ambition!

How did you become an entrepreneur?

We started our business five years ago in a time that Internet was becoming a common good and personal computers improved rapidly. At that time we were both still students. The most important development for us was the upcoming of viral marketing. Viral marketing uses pre-existing social networks to realize an increase in brand awareness. We did this through short 'home-made' movies that were word-of-mouth delivered or distributed by other network effects over the entire Internet. This development was a key element for the start of our production company Mokumercials because it was cheap and very effective. Just recently we expanded Mokumercials into Awesome Amsterdam.

What did you do over the years with Mokumercials?

Our first assignment was a viral campaign for Heineken. At the first try we lost the pitch to a bigger, more experienced company. However, there was one guy at Heineken that really liked our ideas. He took a risk and let us produce the website on a small side budget. The assignment was to create a buzz

around a new Heineken product, het tapvat, what is no more than a portable beer draft with a foam producing element in it. We invested the entire budget in buying a camera and the production went really well. A few months later we ran into the winner of the pitch and, not knowing who we were, she proudly told us the results of their campaign. They had about thirty thousand individual viewers on their crafted website, in the first month. We then knew for a fact that the two hundred and fifty thousand views we had in the first month, was a pretty impressive result. Due to the good work we did for Heineken, we were invited by TomTom to do a viral campaign. After this campaign they asked us to make several product movies for their website as well. One day we were shooting a product movie on the TomTom GO series, a big new product line for them, it had to have an international feel to it since they were releasing it throughout Europe. Working with a tiny budget, we went to the dune area near Bloemendaal beach. The camera was only running for a couple of minutes when we were hit by a hailstorm. As we were working for days trying to fix the images we shot, we thought f*ck Bloemendaal: lets get our stuff and head for the sun. With a heavy stuffed van and a free Audi (in exchange for exposure in the film) we drove all the way to Marseille. With the footage we shot there we developed the product movies that became the standard for the next couple of years, ensuring us from work that we now really started to enjoy!

Only a couple of weeks later the national TV show 'De Wereld Draait Door' picked it up.

Not long after TomTom we got a phone call from Nike on a Sunday night. They needed a production company to cover a big photo shoot and make a 'behind the scenes' movie out of it. The following day we sat on a plane to London, returning the next day with the footage. Editing day and night we delivered on Thursday morning. And we delivered good because eventually that movie lead us to the biggest jobs we have had so far: the 'V for Victory' and 'Write The Future', both 'behind the scenes' campaigns for Nike.

So Heineken, TomTom and Nike, were your greatest achievements?

Sure I guess, in a way they were the biggest clients we have had. That doesn't necessarily mean those are the accounts we think back on the most, but their are some really nice stories to tell about them. For example: a couple of years ago we were searching for a music track to lay under on a Nike edit we did, the budget was small so we had to be creative. A couple of friends had a band and were willing to let us use one of their songs for a small pay. And so we did and only a couple of weeks later the national TV show 'De Wereld Draait Door' picked it up and went with the headline: 'Dutch band in Nike Commercial', which was actually just a movie for their website, but who's counting? The band got invited to the show, immediately a couple of big record companies started calling and two years later 'Go Back To The Zoo' has released their album and have had three huge hits in Holland. Of course it's the band that had the talent and did all the hard work but just to see such a thing develop so rapidly, so close by is an awesome experience!

interview Entrepreneurship according to ... Awesome Amsterdam

What was the key for your success?

To succeed you always need a bit of luck. But if an opportunity presents itself, you have to give it all you've got. Forget about that night of sleep you could have had or the money you could have gotten. Most of the times you only get one shot. When you're in, keep it up even though the assignments might still be small, you're getting settled in the company, so you can't slow down. If you keep that up eventually a bigger project will fall into your lap.

To succeed you always need a bit of luck. But if an opportunity presents itself, you have to give it all you've got.

The same happened for us with TomTom. We did a good job on the smaller projects, so when they needed someone for a bigger job we were the first in line. Also, it's recommendable that when you eventually get a big assignment, to make your product exclusive to you. Make sure the next time they want something produced they go straight to you, your concept, your company. We call this the heroin tactic, named after a famous method of a Chinese marketeer or General.

How did Mokumercials become Awesome?

Mokumercials was a production company making audiovisual productions mainly for online usage. As we were searching for a way to expand our company we started talking with Olchert Vels and Daan Goote. Initially just for their PR advice and expansion ideas but soon we came to another conclusion: we should work together. We started a new era, one of the things we changed was our name. Mokumercials no longer conveys the right message. We needed a name with international appeal and that was catchy, powerful and of course somewhat funny; we came up with awesome. Now we have an awesome website, awesome businesscards, and awesome interviews. ●

Laurens van Leeuwen is 23 years old and currently studying a Master Business Economics. In the future he wants to become an entrepreneur himself as well.

article

The Basel Accords

TEXT Denise Edwards

BY 2013 THE CAPITAL CUSHIONS OF BANKS OPERATING IN NATIONAL AND INTERNATIONAL ENVIRONMENTS, HAVE TO BE BUILT UP IN THE BASEL III ACCORDS. THE BASEL I AND BASEL II ACCORDS HAVE PREVIOUSLY BEEN CARRIED OUT AND HAVE TRIED TO IMPROVE THE FINANCIAL BANKING SYSTEM THROUGH THE YEARS, THOUGH IT HAS NOT BEEN A FULLY BULLETPROOF PLAN. THEREFORE, BASEL III, WHICH WILL IMPROVE ON THE LOOPHOLES OF BASEL I AND BASEL II, WILL BE FORMED AND INSTATED AS EARLY AS 2013. WHAT CHANGES WILL BASEL III BRING WITH THE REGULATIONS OF BANKS OPERATING IN NATIONAL AND INTERNATIONAL ENVIRONMENTS, IN COMPARISON WITH BASEL I AND BASEL II?

THE BASEL ACCORDS HAVE BEEN FORMED IN BASEL, SWITZERLAND. THESE ACCORDS HAVE BEEN CREATED AT THE BIS, WHICH STANDS FOR THE BANK OF INTERNATIONAL SETTLEMENTS. THE BIS IS AN INTERNATIONALLY OPERATING ORGANIZATION THAT FUNCTIONS AS A FINANCIAL BANK FOR ALL THE CENTRAL BANKS IN THE WORLD. THIS ORGANIZATION ALSO ENCOURAGES MONETARY AND FINANCIAL COOPERATION ON AN INTERNATIONAL LEVEL.

Basel I

The first accord was created by the Basel Committee, a group of eleven countries that decided to form a set of rules and provide guidance to banks and central banks on their financial policies. These countries consisted of France, Germany, Italy, Japan, the Netherlands, Sweden, Switzerland, the United Kingdom, the United States, Luxembourg and later on Spain. These countries agreed under the following goal '... extend regulatory coverage, promote adequate banking supervision, and ensure that no foreign banking establishment can escape supervision'¹ to have committee meetings each trimester to discuss the status of the banking system of international banks and propose common banking standards to achieve their goal set.

Eventually, Basel I came into effect in December 1992. Its primary aim for all banks was to have enough capital to keep financial losses to a minimum and avoid systematic difficulties. As secondary aim, Basel I was instated to create fair international competitiveness. Basel I also proposed that international banks should have a minimum capital requirement and emphasized that central banks and sovereign authorities should be more conservative in their banking regulations.

When looking at Basel I, this accord can be divided into four pillars. Pillar 1, which is called The Constituents of Capital, focuses on what type of on hand capital can be accounted for as a bank's reserves and how much a bank can have of each type of reserves. Pillar 1 consists of two tiers, called tier 1 and tier 2. Tier 1 is the capital of banks, which has two types of funds namely: disclosed cash reserves and capital that has been paid for by equity sales of the bank e.g. preferred shares and stock. Tier 2 is capital, which is mostly used for potential loan losses and subordinated debt holdings.

Pillar 2 of the Basel I accord is called Risk Weighting, which (as the name already states) ties weights to the risk of banks' assets. There are five risk categories on assets of banks. First, risk weights at 0%, which are classified as risk-free assets e.g. cash held by banks and funded in domestic currency. The second weight of risk is at 20% which can be classified as low risk. Examples here are multilateral development bank debt and items of cash in collection. The third weight is considered as moderate risk and is weighted at 50% and consist of residential mortgages. The fourth risk is weighted at 100% of an assets value and is therefore considered as a high risk category. This category includes claims on the private sector assets of banks. The fifth risk includes claims on public sector domestic entities, which depending on the central bank's carefulness can be valued at 0, 10, 20, or 50%.

Basel II focused more on the loopholes of Basel I which needed to be closed.

Pillar 3 can be seen as pulling pillar 1 and 2 of the Basel I accord together. It is called the Target Standard Ratio. Here, a universal standard is set in which banks must have 8% of their risk weighted assets protected by tier 1 and tier 2 capital reserves.

The last pillar, Transitional and Implementing Agreements, concerns that the Basel accords are implemented and that the central banks of each country need to ensure that the regulations in the Basel accords are followed.

Basel II

Basel II was formed by the Basel committee during 1999, but came into effect in July 2006 to incorporate a more broad capital adequacy accord. This accord was more broadly focused in scope, depth and technical issues than the Basel I accord. It was also called A Revised Framework on International Convergence of Capital Measurement and Capital Standards. Here, new stricter rules were implemented with regard to credit risk, interest rate risk, operational risk, adaptation of securitization of bank assets and incorporating market based surveillance and regulation. Basel II focused more on the loopholes of Basel I which needed to be closed. These loopholes existed in the measurement of risk weighted assets by banks. Basel II tried to abolish all ambiguities of Basel I that allowed banks to take in extra risk while 'playing' with the minimum capital adequacy requirements. Primary directive of the Basel II accord was to enhance the regulation scope to include assets of the holding company of a bank that is active internationally. The reason for this was that banks will hide their risk-taking by moving the bank's assets onto other auxiliaries and include the financial firms health into the calculation of capital requirements for subsidiary banks.

Basel I was instated to create fair international competitiveness.

Banks have three big components of risk to face: operational risk, credit risk and market risk. Pillar I focuses on the maintenance of capital which is needed for banks to cover their risk. It can be summarized as: banks should have a minimum capital requirement. Credit risk can be calculated in three ways with different degrees of complexity. These three ways can be seen as the Standardized approach, the Foundation and Advanced Internal Rating-Based approach (F-IRB and A-IRB). With regard to operational risk, this can be calculated through the Basic Indicator approach (BIA), standardized approach, and internal measurement approach. Market risk mostly uses the Value at Risk approach (VAR).

Pillar II can be summarized as: the need of a supervisory review. Pillar II of the Basel II accord incorporates regulator-bank interaction, including broader rights in the bank supervision by the regulator. Regulators are given the power to view the internal risk regimes that are incorporated in pillar I, which can be changed to more simpler approaches if a bank is unable to manage its credit, operational and market risk independently. Regulators also have the power to hold the senior management responsible, if they make any bad decisions with regard to risk positioning of their banks. Banks are also in charge of making risk profiles of their institutions. If this is not done, the authorities have to penalize the banks that can't carry out this task right.

Pillar III can be summarized as: market discipline. This includes that market discipline should be increased in a country's banking sector. Banks should have a supervisory review with regard to how they handle their capital requirements. Also, a framework is provided to check on other risks that banks could possibly face, like pension risk, systemic risk and strategic risk. Here, the managers are motivated to enhance the level of transparency of banks, in public reporting and to customers and shareholders.

Differences pillar I & II of Basel II

To understand the differences between pillars I and II of Basel II, it will be highlighted as follows. Two differences exist between pillar I and pillar II of the Basel II accord. One difference is that with pillar II, banks can create a buffer of capital together with the minimum capital requirement calculated in pillar I. A second difference with pillar II in comparison to pillar I is that bank supervisors should mandate action when they see reserves of capital fall below the minimum levels, which will require immediate action for banks in this situation.

Difference Basel I & II

To understand where the loopholes of Basel I and II exist, it is of importance to know the differences between both accords. Under Basel II, information with regard to disclosure of a bank's capital and risk taking positions, must also be available to the general public and not only (as is the case under the Basel I accord) to regulators. Also, under Basel II standards, a quarterly release for the general public on the statistics of risk weighted capital adequacy ratios, cumulative amounts of excess cash and reserve requirements for cash should be published. With Basel II, the goal is for shareholders to be empowered in their methods with regard to risk taking and control of reserves that should be held by banks. Here, banks that hold too little reserves and take on too much risk are punished.

As the financial crisis of the past years has shown, the Basel accords I and II have proven to be 'not recession proof'. The international regulatory policy of banks should be updated, in order to lower the chance that the recession of the past years will be repeated in the future. Therefore, Basel III will come in practice as early as 2013 as an update of the prior Basel accords.

Basel III brings changes to all three pillars. The prominent changes are as follows:

- A leverage ratio will be introduced as an added measure to the Basel II risk based framework.
- There will be a higher standard of quality in transparency, quality and consistency with regard to the capital base.
- Coverage of risk will be heightened.
- A minimum standard will be set for internationally active banks on their liquidity ratios.

A possibility of additional capital, liquidity or other supervisory measures can be needed, to lessen the externalities created by important systemic institutions.

What the affects of these changes will bring to the accords in practice, will be seen after 2013. ●

Denise Edwards is 24 years old and a premaster student of Business Studies

Sources

<http://www.bis.org/publ/bcbs28b.pdf?noframes=1>

<http://www.webcitation.org/5q4GU5WGw>

1 - <https://jscholarship.library.jhu.edu/bitstream/handle/1774.2/32826/Basel%20I,%20Basel%20II,%20and%20Emerging%20Markets%20a%20Nontechnical%20Analysis052008.pdf>

<http://www.cml.org.uk/cml/policy/issues/748>

From the Sefa boardroom

Dear Rostra reader,

As you may have noticed, Sefa's Career Month is in full swing right now. We started off with the Consultancy Event, a two-day event during which sixty top students got a chance to take a look behind the scenes of strategy consulting. We also organized a very interesting inhouse day at our main sponsor, the Ministry of Finance, as part of the Public Sector Days. Further on, you can read about all other possibilities that our Career Month still has on offer for you.

But other things kept us busy as well. Our board, which was officially installed last June, has worked all summer long for the demanding month of September. That month commenced with Sefa's famous Faculty Camp, where 180 freshmen got to know each other and our association. Furthermore, we had all sorts of lustrum festivities in September (see below) and finished the month with our General Meeting, at which our policy plans were approved.

After a great weekend for our active members on October 15th, 16th and 17th and a well-visited constitution drink on October 21st, we are now up for again two incredibly busy months. Besides all Career Month activities, the Sefa Conference deserves special mention in this respect. On **December 10th**, the famous Beurs van Berlage will be dominated by students who can listen to reputable speakers coming from the domain of 'Trust'. And already before the 10th, we will start looking for committee members who will organize ACD 2012. If you find yourself suitable for this high-demanding position, please do not hesitate to apply.

On behalf of my board, I wish you all the best with your studies. We look forward to meeting you at one of our exciting activities!

With kind regards,

Hederik de Vries
President
Sefa board 2010-2011

Lustrum

As our illustrious association existed fifteen years last September, everything was put out for a big celebration of our third lustrum. We started the month by treating all students and employees of the faculty to thirty delicious (and really large!) pies. Furthermore, we had a Canal Cruise, a Supperclub Cruise, the Almanac Ceremony, a Comedy Night and a Pub Quiz. We finished on October 2nd with a large ball in a castle near Amsterdam. As all events were a huge success, Sefa wants to thank the committee members who worked all year long to organize them.

The Sefa Lustrum committee, from left to right: *Filipp Peresadilo, Bram Schop, Monique Bastiaansen, Britt Geerdink, Joost van Keeken, Linda Bomhof and Andrea van Vliet*

Constitution Drink

On October 21st, the Sefa board celebrated its appointment at the annual Constitution Drink. In the Schreierstoren, board members of other associations as well as Sefa members were present to congratulate the board on their year and wish them all the best. A liberal supply of drinks made it an unforgettable night for all those present!

The Sefa board of 2010-2011, from left to right: *Hannah Weerman, Priscilla Wildenborg, Hederik de Vries, Monique Bastiaansen, Nico van der Leur, Marije Duijn and Lian Pattiasina*

Upcoming: Sefa Career Month

Amsterdam Marketing Challenge

Are you a real marketing person? Someone who likes to be challenged, whose ambition is to always be the best? Then you should definitely join the Amsterdam Marketing Challenge (organized together with Aureus). On this day, which takes place at the legendary Olympisch Stadion, three major Dutch multinationals (FrieslandCampina, KPN and Randstad) offer you a chance to test your strategic marketing skills by working through their real-life cases! Between all hard work, you will be inspired by a lecture of famous Dutch marketing guru Alfred Levi.

Register before the **22nd of November** at www.careermonth.nl.

Intense student party

On Wednesday the **1st of December** students from all over Amsterdam (and far outside) prepare for one of the coolest parties of the year: Intense! Together with the best DJ's in one of Amsterdam's most glamorous clubs (Club Air), you dance from dark till dawn! Tickets are available at the Sefa bookstore and in the faculty's E-hall.

Sefa Conference 2010

On Friday **December 10th**, Sefa will hold its annual conference in the Beurs van Berlage, centered around the theme of 'Trust'. The conference will officially close the Sefa Career Month.

Trust

The events of recent years have shown the imperfections of the existing financial system. Now, time has come to view things from a different angle. When government intervenes, when banks crash, jobs disappear and uncertainty is factored in everyday transactions, the overarching theme is Trust.

Mutual trust between banks and companies, banks and consumers, and mutual trust among banks themselves. But also consumer confidence in its own right and trust in government policy. If trust fails, the system fails along with it. It is therefore time to think about the future. How does the financial sector handle a lack of trust? Should trust be rebuilt, or is there a different road we should take?

Several renowned speakers will on this day shed their light on trust-related themes such as corporate governance, risk-management, market supervision and self-regulation. Among them are **Eric Fischer** (dean of our faculty), **Henriëtte Prast** (behavioural economist), **Jan Hommen** (CEO at ING), **Hans Hoogervorst** (chief supervisor of Dutch financial markets) and **Andrew McLaughlin** (chief economist at RBS).

Amsterdamse Carrière Dagen

Are you talented enough to organize the city's most prestigious career event? Then join the committee ACD 2012!

Each year in March, Sefa organizes in cooperation with Aureus (VU) the Amsterdamse Carrière Dagen (ACD). Established in 1995, the ACD has over the years grown into one of the most prestigious and challenging committees of Sefa. You work for fourteen months on a multi-day career event that is unequalled in size and prestige, as more than 1000 students get the possibility to meet over 60 renowned companies through presentations, cases, interviews and trainings.

If you want to become a member of this committee, visit www.sefa.nl/vacancies. Please apply before the **22nd of December**. For applicants, fluency in Dutch is required.

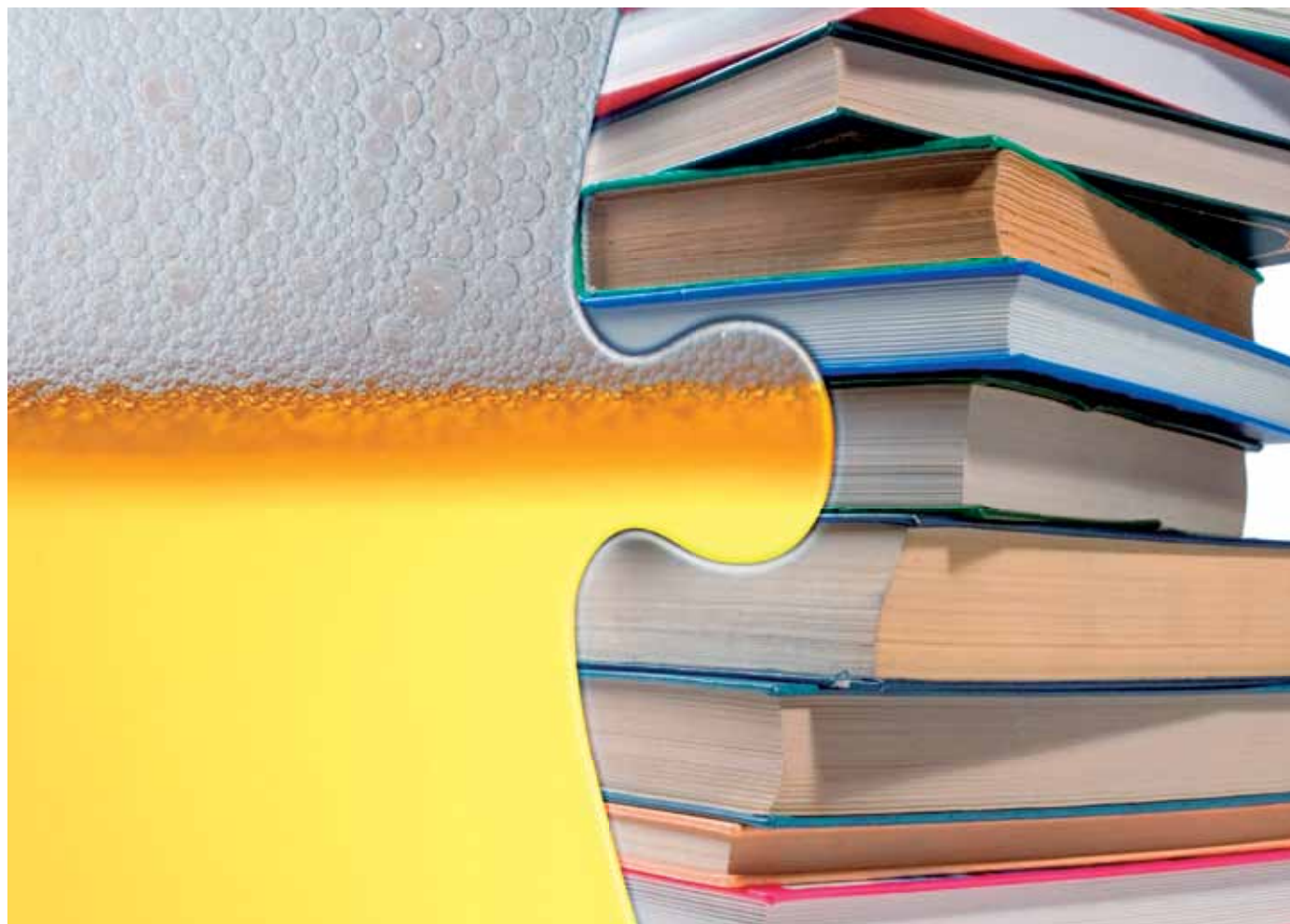
For registration, please go to www.sefaconference.nl. All talks are in English. More information can be found on page 40.

The Sefa Conference committee, from left to right: *Marjolein Horsten, Maya Goethals, Monica van Alphen, Lionel Uijttenhove, Richard Beetz, Rob de Jeu, Paul van Kekem, Bob Verhagen and Birk Jonker*

Sefa Activities

16 November	Accountancy Tour at KPMG	29 November	Public Sector Days at Ministry of Foreign Affairs and Ministry of Economic Affairs
17 November	Frits Goldschmeding in Room for Discussion	30 November	Accountancy Tour at BDO, Grant Thornton, Mazars and RSM Nieuwe Lancelée
18 November	Accountancy Tour at Ernst & Young	1 December	Amsterdam Marketing Challenge with FrieslandCampina, KPN and Randstad
18 November	Sefa November Drink	1 December	Intense student party at Club Air
22 November	Registration deadline Amsterdam Marketing Challenge	10 December	Sefa Conference at Beurs van Berlage
23 November	Hans Wiegel in Room for Discussion	16 December	Active members event
23 November	Accountancy Tour at PwC	22 December	Application deadline committee Amsterdamse Carrière Dagen 2012
24 November	Sefa Men's & Ladies' Night	23 December	Sefa Christmas Drink
25 November	Accountancy Tour at Deloitte	2 February	Job Cohen in Room for Discussion
26 November	Public Sector Days at CBS	22 February	Nout Wellink in Room for Discussion
		2 March	Jeroen van der Veer in Room for Discussion

Belangen afwegen... daar weten wij alles van.

Hoe los je schijnbaar tegenstrijdige zaken op? Liever een biertje drinken met je vrienden of toch maar het tentamen voor morgen leren? Het lijkt misschien een makkelijke keuze, maar welke kant je ook kiest, beide kanten hebben gevolgen. Dilemma's oplossen is bij het Rijk alledaagse kost. Je bent steeds weer bezig met het verenigen van belangen en het samenbrengen van (ogenschijnlijke) tegenstellingen, op elk terrein, voor de hele maatschappij. Bij het Rijk kun je dus alle kanten op. Zowel tussen de ministeries als binnen de ministeries. De beleidsterreinen bij het Rijk zijn enorm gevarieerd: veiligheid op straat, afvalbeheer, wachtlijsten, internetcriminaliteit, klimaatverandering, voedselveiligheid, infrastructuur en nog veel meer. Er werken onder meer economen, ingenieurs, juristen, sociaal wetenschappers, financieel deskundigen, taalkundigen, ICT'ers en filosofen. Nieuwsgierig? Kijk dan op onze website wat je mogelijkheden zijn, bijvoorbeeld bij 'stages/afstuderen' of 'vacatures'. Of word jij een van onze nieuwe rijkstrainees?

Werken bij het Rijk. Als je verder denkt

www.werkenbijhetrijk.nl

interview

Pieter Kalbfleisch, directeur NMa

TEKST Berre Simonse en Christa Verhoek

BIJ BINNENKOMST IN DE ZURICHTOREN VOEL JE JE HEEL KLEIN. OF WE EVEN WILLEN WACHTEN. DAAR ZIE JE TIJDENS HET WACHTEN DE EEN NA DE ANDER DRINGEN VOOR DE KLEINE POORTJES BIJ DE INGANG. BEHALVE WANNEER WIJ WORDEN OPGEHAALD, DAN GAAN DE MIDDELSTE POORTEN OPEN EN EEN ZEER IMPOSANTE MAN KOMT ONS HALLEN, MR. KALBFLEISCH HIMSELF, MET EEN DOUBLE-BREASTED SUIT DAT MENIG BANKDIRECTEUR NIET ZOU MISSTAAN. ALS JE NOG NIET GEÏNTIMIDEERD WAS DOOR HET GEBOUW DAN NU ZEKER WEL DOOR MR. KALBFLEISCH. WE WORDEN ZEER GASTVRIJ ONTVANGEN IN EEN KANTOOR MET EEN PANORAMA VAN DEN HAAG. DE TOON IS GEZET, WIJ ZIJN STUDENTEN EN DIT IS DE HEER KALBFLEISCH. ACHTER HET PAK BLIJKT ECHTER EEN ZEER WARMER MAN VOL PASSIE VOOR DE NMA TE ZITTEN. DE NMA DIE HET SINDS DE AANSTELLING VAN DE HEER KALBFLEISCH, NU 5 JAAR GELEDEN, HEEL GOED DOET. DE KARTELHOND DIE VELEN HET STUIPEN OP HET LIJF JAAGT. OP DAT MOMENT SNAP IK DE ENTOURAGE, IK ZOU DIRECT MIJN PRIJSAFSPRAKEN OPBIECHTEN WANNEER IK HIER ZOU WORDEN ONTVANGEN.

Hoe kijkt u terug op het afgelopen jaar, tot nu toe?

Het is een intensief jaar voor de NMa, waarin wij veel kartelzaken hebben gedaan en fusies hebben beoordeeld. Je ziet dat de economie weer wat aantrekt door het toenemend aantal fusies. Het NMa is naast karteljager en beoordelaar van fusies ook de toezichthouder op de energiemarkt. Zo onderzoeken we onder andere of de energieprijzen redelijk zijn en of de consument makkelijk kan switchen naar een andere energieleverancier. Op al deze fronten zijn we druk bezig. We hebben ook nieuwe terreinen bewandeld. Zo hebben we boetes opgelegd aan personen die afspraken met de NMa overtraden. Daar is erg veel commotie over geweest. Verder hebben we heel veel werk aan lopende grote kartelzaken. Dus al met al denk ik dat we kunnen terugkijken op een goed jaar.

De goede resultaten die de NMa tot nu toe in 2010 heeft geboekt, blijken ook uit een positieve evaluatie die krachtens de wet elke vijf jaar moet worden uitgevoerd. Daarnaast is de NMa in de Global Competition Review – een internationale ranking – ook goed uit de bus gekomen door de positie van vorig jaar te handhaven. Bovendien staat de NMa op de

tweede plaats in een ranglijst van meest efficiënte toezicht-houders ter wereld. Ik ben eigenlijk wel trots op alles wat we hebben gedaan, en vooral op het niveau waarop we dat gedaan hebben.

Hoe vult u uw rol als directeur van de NMa in?

Als voorzitter van de NMa geef ik leiding aan het bestuur en de vergaderingen waarin de beslissingen genomen worden. In het bestuur hebben we allen diverse portefeuilles. Mijn portefeuilles zijn juridische zaken en dan met name het opleggen van sancties, strategie en communicatie, financiën en verantwoordelijkheid over de raadsadviseurs – te weten een hoogleraar in de rechten en een hoogleraar in de economie. In de bestuursvergaderingen wordt op basis van een meerderheid van stemmen over kwesties beslist. Een andere taak die ik vervul is het nagaan of de medewerkers van de NMa voldoende opleidingsniveau hebben. Dit wordt onder andere gesteund door interne opleidingsmogelijkheden.

Hoe ziet een gemiddelde werkdag er voor u uit?

Ik begin mijn dag standaard met verjaardagsmails sturen naar de jarige medewerkers van het NMa. Daarna is mijn dag gevuld met veel uiteenlopende afspraken. Daarnaast reserveer ik standaard tijd voor studie en lezen, want je kunt natuurlijk wel heel veel vergaderen maar je moet ook inhoudelijke kennis van zaken hebben. Ik geef niet alleen leiding aan het proces, ik debatteer ook daadwerkelijk over de inhoud van kwesties. Tijdens een bestuursvergadering komen medewerkers die weken aan een bepaalde zaak gewerkt hebben, een korte presentatie geven om het bestuur op de hoogte te stellen. Van tevoren sturen zij een memo met daarin wat informatie over de zaak en de voorgestelde oplossing. Tijdens de bestuursvergadering is er dan de mogelijkheid om met deze medewerkers in debat te gaan.

De NMa staat op de tweede plaats in een ranglijst van meest efficiënte toezichthouders ter wereld.

Die zaken gaan bijvoorbeeld over boetes die moeten worden opgelegd aan een bedrijf. Of er zijn twee bedrijven die willen fuseren en toestemming nodig hebben van de NMa. Wij kunnen dan van mening zijn dat het gefuseerde bedrijf te groot wordt voor de markt, waardoor er een dominante positie ontstaat. Hier wordt de consument uiteindelijk de dupe van, omdat er in een dergelijk geval geen effectieve competitie meer is. Een ander voorbeeld is een besluit dat wij moeten nemen over de redelijkheid van de energieprijzen. Daar spelen hele ingewikkelde vraagstukken een rol bij. Stel dat er een nieuwe gasleiding aangelegd wordt. Daar zijn investeringen voor nodig. Mag je nu als onderneming alle investeringskosten meenemen? Mag je ze meenemen over een grote tijdsperiode van bijvoorbeeld twintig jaar? In dat geval hoeven burgers een veel lagere prijs te betalen dan wanneer dergelijke kosten binnen een veel kortere tijdsperiode van bijvoorbeeld twee jaar worden meegewogen. Dat soort beslissingen moeten wij allemaal nemen.

Volgt de NMa daarbij ook een bepaalde economische theorie?

Absoluut. Een van de grootste ontwikkelingen in het mededingingstoezicht is dat er veel meer naar de economische effecten wordt gekeken dan vroeger. Bij deze effects-based approach kijk je wat er met de prijs en de kwaliteit van het product gebeurt wanneer twee bedrijven fuseren. Dat noemen we prospectief analyseren: we moeten in de toekomst kijken. Het spreekt vanzelf dat dit zeer lastig is, omdat je de toekomst niet kunt bewijzen.

Hoe kiest de NMa welke fusies worden onderzocht?

We kijken naar alle fusies, mits de omvang van de bedrijven die samengaan maar voldoende groot is. De wet kent een aantal drempels waarboven de desbetreffende bedrijven gedwongen zijn om melding van de fusie te maken bij de NMa en om toestemming voor de fusie aan te vragen. Deze drempel kan soms per sector verschillen. Zo is de drempel in de zorgsector verlaagd als gevolg van de politieke wens om niet te grote bedrijven in de zorgsector te hebben. Men zegt dat door kleinschaligheid de behoeften van de patiënt beter worden bevredigd. Persoonlijk ben ik het hier niet mee eens. Ik ben juist van mening dat we ook in de zorgsector schaalvoordelen moeten nastreven. De patiënt hoeft hier helemaal niet de dupe van te zijn.

Er zijn mensen die meegewerkt hebben aan een kartel, daar spijt van hebben en de zaak opbiechten.

Hoe kiest de NMa de te onderzoeken kartels?

Elke twee jaar stellen wij een agenda op. Dan kijken we naar die sectoren van de economie, waarvan wij denken dat daar iets gebeurt of in de toekomst gaat gebeuren wat niet door de beugel kan. Wij onderzoeken een aantal punten, zoals het feit of er veel of weinig bedrijven in een bepaalde markt werkzaam zijn, grote of kleine bedrijven. Wij onderzoeken dan de mededingingsrisico's. Een probleem van het opsporen van kartels is het feit dat wij afhankelijk zijn van getuigenbewijzen of klachten die wij ontvangen. Soms zijn er mensen die hebben meegewerkt aan een kartel, daar spijt van hebben en de zaak opbiechten bij de NMa. Dit noemen wij de clementieregeling. In ruil voor een dergelijke melding krijgt deze spijtoptant geen of minder straf: de immuniteitsregeling. Daarnaast kunnen wij een kartel opsporen doordat wij informatie krijgen van de Fiscale Inlichtingen en Opsporingsdienst (FIOD) of van de recherche en het Openbaar Ministerie (OM). Dit noemen wij de samenwerking van verschillende toezichthouders. Soms worden er namelijk in de marge van een strafzaak verboden prijsafspraken opgespoord. Dit wordt dan doorgesluisd naar de NMa. Ten slotte kun je door middel van een economische theorie voorspellen hoe groot de kans is dat in bepaalde sectoren een kartel zal ontstaan. Dit noemen wij economische detectie: aan de hand van economische gegevens van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) wordt in beeld gebracht welke sectoren extra aandacht nodig hebben van de NMa. De twee laatstgenoemde opsporingsmogelijkheden zijn dit jaar nieuw ontwikkeld. Reden te meer om 2010 als een succesvol jaar te bestempelen.

Maar wordt door bekendmaking van de sectoren die de NMa onder de loep neemt het onderzoek naar kartelvorming niet belemmerd?

Nee. We geven slechts heel globale informatie over ons object van onderzoek, zonder onze specifieke zoekdoelen openbaar te maken. En we geven al helemaal niet aan op welke wijze we zoeken, onze zoekmethode blijft geheim. Een groot voordeel van de bekendmaking van de sectoren die wij onderzoeken is de kans dat klokkenluiders zich bij ons melden.

Over Pieter Kalbfleisch

2005 – heden	Voorzitter Raad van Bestuur NMa
2003 – 2005	Directeur-Generaal NMa
2001 – 2003	Waarnemend/plaatsvervangend president rechtbank Den Haag
1994 – 2003	Coördinerend vice-president rechtbank Den Haag
1986 – 1994	Vice-president rechtbank Den Haag
1980 – 1986	Rechter rechtbank Haarlem (strafrecht en civiel recht)
1972 – 1980	Advocaat en procureur
1967 – 1972	studie Nederlands recht (VU - Amsterdam); afstudeerrichting: privaatrecht

Welke criteria spelen een doorslaggevende rol bij de veroordeling van een kartel?

Een kartel is een afspraak of een samenhangende gedraging van een bepaald aantal bedrijven, waarbij men afspraken maakt om onderling de markt te verdelen of om de prijzen af te stellen op een zodanige manier dat de effectieve mededinging beperkt wordt. Deze concurrentievermindering moet dan merkbaar zijn voor de consument. Als er prijsafspraken worden gemaakt, zal de prijs stijgen. Nu hebben wij met onze procedures reeds een heel belangrijk succes geboekt: als je anderen in je kaarten laat kijken, neem je de onzekerheid bij de ander weg. De mededeling dat je waarschijnlijk een bepaalde actie gaat uitvoeren is al voldoende voor de ander om daarop te koersen en een kartel te vormen.

Maar is het niet heel moeilijk om bewijs te vinden dat er inderdaad sprake is van een kartel wanneer bedrijven min of meer stilzwijgend concurrentiebeperkende afspraken maken?

Jazeker. Ik ben heel lang (straf)rechter geweest en ik kan zeggen dat het vaststellen van een kartel veel omslachtiger is dan het vaststellen van een moord of een diefstal. Juist doordat concurrentiebeperkende afspraken zich in het geniep afspelen, het bewijs slechts heel mondjesmaat boven water te halen valt, het vaak over verschillende periodes gaat en het verschillende effecten teweegbrengt, is het heel moeilijk om overtuigend bewijs te vergaren. Vandaar dat het wel eens voorkomt dat de NMa een boete geeft aan bedrijven terwijl de rechter daar dan anders over denkt en ons ongelijk geeft. Dan worden wij dus teruggelaten door de rechter. Dat probeer ik natuurlijk zoveel mogelijk te voorkomen.

Kan een bewijs alleen bestaan uit het feit dat de prijs eigenlijk te hoog ligt voor een bepaalde markt?

Nee, de rechtvaardige prijs bestaat niet.

Maar hoe wordt er dan voldoende bewijs gevonden om kartelvorming aan het licht te brengen?

Nou dat is dus een hele lastige kwestie. Vaak verzamelen we bewijs dat bepaalde kopstukken uit een industrie samen zijn gekomen in bijvoorbeeld een hotel, we moeten dan de gebruikte memo's tijdens die bijeenkomsten achterhalen, we moeten de agenda's van de secretaresses controleren en de computerbestanden opsporen. Dit is een zeer tijdrovend proces omdat je de gangen na moet gaan van alle betrokkenen.

Komt het dan ook wel eens voor dat er helemaal geen bewijsstukken te vinden zijn terwijl de NMa wel zeer sterke vermoedens heeft dat er wel sprake is van kartelvorming?

Ja, dat gebeurt wel degelijk. In zo'n geval kunnen we helemaal niets beginnen. Wij kunnen dan alleen wat bewijzen als de betrokkenen zelf schuld bekennen. Maar het komt inderdaad voor dat we sommige zaken gewoon niet rond kunnen krijgen als gevolg van een gebrek aan goed bewijsmateriaal.

Hoe worden boetes voor kartelvorming berekend?

Wij hebben richtsnoeren voor de boeteberekening. In het geval van een kartel kijken we naar de kartelomzet. De hoogte van de basisboete is 10% van deze omzet. Bij ernstige gevallen kunnen we deze boete ook verhogen. Dit bedrag dat we aan boetes ontvangen gaat rechtstreeks naar het ministerie van Financiën. Wij geven in Nederland – en ik ben er helemaal niet trots op – de hoogste boetes. De reden dat we dat doen is de afschrikkende werking van deze hoge boetes. Kartelvorming is een zware overtreding, omdat het ingaat tegen datgene dat de wetgevers democratisch besloten hebben als wenselijke inrichting van de Nederlandse economie. De Amerikanen spreken ook van een crime against society.

Zijn er ook gevallen dat een kartel juist voordelig kan zijn voor de samenleving?

Dat is mogelijk ja. Er is dan een afspraak die behalve een mededingingsbeperkend effect ook positieve gevolgen heeft voor de samenleving als geheel. Dergelijke efficiëntieverhogende voordelige effecten kunnen uitstijgen boven de nadelen van het kartel en dus per saldo een grotere welvaart teweegbrengen. Op het gebied van fusies hebben we een heel belangrijke zaak gehad die dit kan illustreren. In de provincie Zeeland zijn twee ziekenhuizen samengegaan. Volgens zowel de econoom als de jurist zou dit niet door de beugel kunnen. Maar het bleek dat bepaalde afdelingen veel aan efficiëntie wonnen als gevolg van deze fusie. Dat zijn dus efficiëntiewinsten die uitstijgen boven het nadeel van de monopoliepositie. Ik moet overigens opmerken dat wij een prijsplafond hebben ingesteld: de prijzen mogen wel worden verhoogd, maar niet meer dan met een bepaald percentage.

Hoe zorgt regulering voor een betere marktwerking?

Aan de mededingingswet ligt een beginsel ten grondslag: vrijheid. Een producent mag zelf uitmaken hoe hij wil ondernemen, met wie hij wil ondernemen, welke prijs hij vraagt voor zijn product, etc. Aan de andere kant is er de vrijheid voor de consument die vrij moet zijn om te kiezen. Die vrijheid mag niet in gevaar worden gebracht door concurrentiebeperkende afspraken tussen producenten. De NMa probeert te kijken

wat het beste is voor de consument. Ons uiteindelijke doel is het maximaliseren van consumentenwelvaart. Maar we houden ook rekening met de mogelijkheden en de vrijheid van ondernemingen. Bij kartelvorming en bepaalde gevallen van fusies weten we dat dit slechte gevolgen heeft voor de consument, en dat proberen we dan ook aan te pakken.

Zorgt de privatisering van bijvoorbeeld de zorgsector er niet voor dat de NMa veel meer werk krijgt?

We hebben inderdaad wel heel veel extra zaken gehad in de zorgsector vanaf het moment dat deze werd geprivatiseerd. Maar ook als de economie aantrekt en veel bedrijven worden overgenomen, krijgen wij veel werk erbij. Ook hebben we heel veel werk in de energiemarkt.

Wij geven in Nederland de hoogste boetes.

Staat de door extra werk veroorzaakte behoefte aan uitbreiding van de NMa niet op gespannen voet met de bezuinigingen door de overheid?

Het kabinet-Balkenende IV heeft reeds een bezuinigingsprogramma van vier jaar bij ons doorgevoerd. Dit dwingt ons om 20% te bezuinigen. Maar in de laatste drie jaar hebben wij veel extra taken erbij gekregen en dus ook wat extra personeel om die taken te vervullen. Dus: ja we lopen terug, maar niet zo hard als dat we aanvankelijk dachten op basis van die bezuinigingen. Dit alles betekent wel dat we met een kleiner aantal mensen meer moeten gaan doen. Dit is een buitengewoon lastige opgave, omdat de samenleving meer van de NMa vereist in deze crisistijd. Goed toezicht is dan cruciaal, juist in economisch mindere tijden. Daarnaast wordt de rechterlijke macht kritischer op de NMa. Dus van twee kanten krijgen wij te horen dat we meer moeten doen en soms kun je hier ook de politiek bij rekenen, terwijl we uiteindelijk minder mensen krijgen.

Blijven de zaken die de NMa onderzoekt daardoor ook langer liggen?

Ja, de doorlooptijd (de tijd tussen het binnenkomen van een zaak en de afronding ervan) duurt inderdaad wat langer. We houden deze doorlooptijden overigens wel scherp in de gaten. Als we niet snel genoeg handelen, krijgen we een korting van de boete die we mogen opleggen. Dat snijdt ons dus wel in de vingers.

Lijkt de samenvoeging van verschillende toezichthouders u een goede zaak?

Ik ben van mening dat toezichthouders niet zomaar op één hoop moeten worden geveegd. We moeten precies bekijken wat de verschillende toezichthouders nu precies doen, welke doelen zij nastreven, wat hun werkterrein is en of er geen veranderingen nodig zijn in de mate van toezicht dat nodig is in een bepaalde sector, simpelweg omdat de markt zelf veranderd is in de loop der tijd. Zou de NMa niet met haar instrumentarium de telecommarkt kunnen bedienen? Dan zouden er veel minder mensen nodig zijn. Maar het is belangrijk om op te merken dat bij markttoezichthouders er altijd regulators en algemeen mededingingstoezichthouders nodig zijn. Kan het bij de regulators niet een stukje minder? Maar daar ga ik niet over, dat is een politieke kwestie.

Werkt de NMa veel samen met de andere nationale mededingingstoezichthouders?

Ja, heel veel. We hebben het European Competition Network (ECN) en de International Cartel Network (ICN) – waarvan ik zelf ook deel uitmaak van het dagelijks bestuur. Dus we werken heel veel samen op internationaal gebied, maar elke toezichthouder is en blijft natuurlijk op de eerste plaats toezichthouder in het eigen land.

Wanneer wordt de boete opgelegd door de Europese Commissie in plaats van door de NMa?

Als de zaak een interstatelijk effect heeft. De Europese Commissie behandelt samenwerkingsverbanden die meer dan alleen Nederlands grondgebied en meer dan alleen de Nederlandse economie bestrijken. Maar het kan ook voorkomen dat de Europese Commissie de zaak overdraagt aan de nationale mededingingsautoriteiten omdat die meer specialistische kennis van zaken hebben.

Welk stempel heeft u tot nu toe geprobeerd te drukken op de ontwikkeling van de NMa?

Ik vind openheid en transparantie heel belangrijk. Daarnaast ben ik van mening dat we meer informele adviezen aan het bedrijfsleven zouden moeten geven, en ik vind dat de NMa de grote meerderheid van haar zaken moet winnen. Wij hanteren staatsmacht, omdat we de macht hebben om sancties en boetes op te leggen, en die macht moeten we goed uitoefenen. Wij zijn er ook om het vertrouwen in de economie en dus ook in de socio-economische samenleving te bewerkstelligen. En zeker nu, ten tijde van economische crisis, is er heel weinig vertrouwen. Dus ik vind dat we ook een metabelang hebben om de zaken goed te laten lopen in dit land en markten goed te laten functioneren. We moeten rekening houden met publieke belangen. Dat is onze missie. Met andere woorden: mededinging heeft niet altijd het laatste woord. ●

Christa Verhoek is 25 jaar en bezig met haar Master Algemene Economie. Berre Simonse is 19 jaar en bezig met haar Bachelor Bedrijfseconomie.

Economy with a Wink...;)

Corporate Social Governance James Cameron-style!

TEXT Aniel Ganga

ONE OF THE MAIN OBJECTIVES IN ALMOST EVERY COMPANY TODAY IS TO MAKE AS MUCH PROFIT AS POSSIBLE. HOWEVER, UNLIKE IN THE PAST, MANAGERS OF MODERN ORGANIZATIONS START TO REALIZE THAT ALTHOUGH PROFIT MIGHT BE THE MAIN OBJECTIVE, IT IS NOT THE ONLY OBJECTIVE CORPORATIONS WANT TO ACCOMPLISH. MODERN COMPANIES STRIVE TO BE SOCIALLY RESPONSIBLE IN THEIR ACTIONS AS WELL. WHEN YOU PUT THIS INTO POLICY, WE CALL THIS CORPORATE SOCIAL RESPONSIBILITY (CSR).

Corporate Social Responsibility aims for companies to take responsibility themselves. A company should take in account what impact its actions has on the inhabitants and environment, should revise and even change its plan if the plan is not in harmony with the law or ethical standards. By doing so, companies regulate themselves and there does not have to be any kind of control mechanism from the outside world. In a perfect world CSR policy would function as a self-regulating mechanism, in which the business itself would monitor and ensure its support to the law, ethical standards and international norms. Unfortunately we do not live in such a world. A good example of a company with a bad CSR policy is British Petroleum (BP). Very recently one of their oil drill stations exploded and millions of gallons of oil flowed into the ocean. Investigations suggested that the reason of this catastrophe was bad maintenance on the drill station. If BP would have had a good CSR policy, the company would not have taken this risk endangering the environment and would have replaced the broken parts of the drill station itself and on time.

We will now discuss CRS policy in the multimillion dollar movie Avatar produced by James Cameron. Probably everyone has seen this revolutionizing science fiction movie which already made over 2,7 billion dollar. If not, in this movie James Cameron shows the life on a planet called Pandora in the year 2154. The humans travel from Earth to this planet, because there is a commodity called 'unobtainium' in the ground. The humans start an enormous mining operation to get this commodity out of the ground and back to Earth.

They arrive on the planet Pandora and first get a training on how to behave in this new and hostile environment. Jake Sully, a former marine, joins a group of scientists in order to learn more about the Na'vi (the original inhabitants of the planet Pandora). He is, like all scientists there, under the impression that they shall help the Na'vi and hope to convince them to move so that the humans can mine for unobtainium. The scientists strongly believe that everyone in the company wants the Na'vi to be save and to learn more about the environment. After a while however, Jake sees the hard reality of the mining operation and realizes that his team only wants to make money, that they do not care about the environment and do not fear the use of violence against the Na'vi. He decides to help the Na'vi in their war against

the humans after their habitat is destroyed. The Na'vi start to mobilize their people and start a counterattack against the humans.

The company is eventually destroyed by the Na'vi. Even in this movie, based on the James Camerons look on the future, the importance of a good CSR policy is shown. In the beginning the humans tried to be ethical and socially responsible by teaching the inhabitants English and their way of life while not trying to destroy the habitat of the Na'vi and the environment. However, when this method did not succeed as fast as they hoped it would, they started using violence and destroyed the living environment of the Na'vi. The humans only showed interest in their main objective, making as much profit as soon as possible, and by doing so, their good policy for CSR was thrown away. Eventually however the Na'vi bounce back and destroy the whole mining operation of the human race. If the humans would have been patient and stuck with their original plan, it would probably have taken a longer amount of time to convince the Na'vi to move, but the mining corporation would still be up and running. So even in this movie, James Cameron shows the importance of Corporate Social Responsibility and sticking to this plan.

Avatar shows us that profit is not the only objective which has to be accomplished. If companies do not stick with the ethical standards and international norms, they will harm their own interests. The results of bad CSR policy can be seen today at British Petroleum. James Cameron shows us in his movie Avatar that bad CSR policy can even be very harmful for companies in the future. And besides that, it comes to show that good CSR policy is important, but it is also necessary for a company to stick with this policy even if at the beginning it does not show the wanted results. Thus, Corporate Social Governance is very important for modern corporations and probably even for corporations in the future ... in this galaxy and beyond! ●

Aniel Ganga is 19 years old and a third-year student Economics & Business, variant Accountancy & Control

article

Financial banking regulation: decentralization or Europeanization?

TEXT Christa Verhoek

THE MAGNITUDE, PERSISTENCE AND SPEED OF CONTAGION OF THE RECENT FINANCIAL CRISIS HAS UNVEILED THE IMPORTANCE OF EFFICIENT SUPERVISION AND REGULATION OF FINANCIAL MARKETS, PARTICULARLY IN THE BANKING SECTOR. FINANCIAL SUPERVISION SHOULD AIM BOTH TO PREVENT EX ANTE THE EMERGENCE OF SUCH CRISES AND TO TAKE MEASURES EX POST TO MINIMIZE THE NEGATIVE CONSEQUENCES IF SUCH A CRISIS MAY OCCUR. BANKING SUPERVISION SHOULD BE CHARACTERIZED BY THE PRINCIPLES OF TRANSPARANCY, ACCOUNTABILITY AND INDEPENDENCY. THE QUESTION REMAINS WHETHER SUCH NECESSARY SUPERVISION AND REGULATION SHOULD BE COPEDED WITH AT THE NATIONAL LEVEL BY NATIONAL FINANCIAL AUTHORITIES OR AT THE EUROPEAN LEVEL. IN THIS ARTICLE, WE WILL TAKE A LOOK AT THE CURRENT SITUATION OF FINANCIAL SUPERVISION IN EUROPE AND SEE WHETHER FINANCIAL SUPERVISION SHOULD BE CENTRALIZED OR NOT.

In order to pass any judgment on the desirability of financial regulation and supervision on the European level, over the heads of national authorities, we first need to have a clear idea of the current state of affairs with regard to financial regulation in Europe. In 2000, the economic and finance ministers of the European Union (EU) gave a mandate to a Committee of wise men – chaired by Alexandre Lamfalussy – on the regulation of the European securities markets. The final report of this committee was released in 2001. The committee argued in this report that due to profound market changes within the EU – globalization, information and communication technological developments and the introduction of the euro – it was time to create a real single market for financial services and capital within the union. The basic idea was to integrate the European financial market. It was thought that an efficient and timely financial regulation at the European level would cause strategic, economic and social benefits to occur.

The European supervision and regulation of financial markets would consist of a four-level-approach: (1) the establishment of broad framework principles, (2) the implementation of these principles at the national level, (3) the guarantee of consistent and efficient implementation of these regulations and (4) strengthened enforcement of these rules. This procedure became known as the so-called Lamfalussy Process. Later on, this process was extended to include not only the securities market, but also the banking, insurance and occupational pensions sectors. The organizations created under the Lamfalussy Process, to deal with these sectors, are the Committee of European Banking Supervisors (CEBS), the Committee of European Insurance and Pensions Supervisors (CEIOPS) and the Committee of European Securities Regulators (CESR).

The success of a European common market in financial services demands a matching system of oversight at the same European level

As a consequence of the financial crisis that emerged in the summer of 2007, the European Commission (EC) proposed a framework for financial supervision in Europe for which the European Systemic Risk Council (ESRC) and the European System of Financial Supervisors (ESFS) were created. The ESRC monitors and assesses risks to the stability of the financial system (macro-prudential supervision). It was created as the European answer for the fact that the crisis showed the dangerous exposure of the financial system to complex risks.

The ESFS on the other hand supervises individual financial institutions (micro-prudential supervision). It consists of a network of national financial supervisors that cooperate with new European supervisory authorities.

It may be clear that the EU indeed has reacted to the crisis by efforts to increase the efficiency of financial supervision and regulation. However, the approach remains mainly decentralized as (national financial authorities within) member states still have a lot of freedom to fulfill the broad European regulations in their own specific manner. For example, the Autoriteit Financiële Markten (AFM) supervises the Dutch financial markets. The question remains whether this decentralized approach can be legitimized on economic grounds. In other words: could financial regulation – and in this article we focus on banking supervision in particular – better be dealt with on a decentralized (mainly national) level or at the European level?

The EU has reacted to the recent financial crisis by strengthening the European supervisory and regulatory institutions, but in an insufficient manner

There are several economic theories we can apply to this question. According to the decentralization theorem by Oates, member states of the EU have got different preferences. In this view, financial regulation should take place at the national level. Centralization would only cause the overarching body to take into account the average preference of all the member states taken together. However, the optimal level (preference for the level) of regulation will vary across member states so that if there is centralization a welfare loss will occur. In other words: banking supervision in this view should take place in a decentralized manner.

Buchanan's theory of clubs argues in favour of more centralization. In this view, the optimal size of a certain club is determined by geographical space. More people that are included in a club – in this case, a group of countries like the EU in which financial regulation is centralized – means less costs per individual and so a gain in efficiency.

Moreover, spillover effects make the case for centralization more attractive. If the level of financial supervision varies widely across member states, countries may take advantage of the opportunity to enjoy a higher level of supervision in other countries. They are able to import the positive external effect of financial stability created in these other countries without paying for the extra economic and financial costs of more supervision. Centralization would internalize these spillover effects and circumvent the problem of freeriding. There is no longer any jurisdictional competition between member states in order to lower their regulatory standards in such a way that they can attract more banks at the price of a decreasing level of stability in the whole EU. In other words: so-called beggar-thy-neighbour-strategies are avoided. This

advantage of centralization is particularly important in times of a financial crisis, as it can prevent a race to the bottom of financial regulation. Most countries would be tempted to implement more protectionist measures and lower their standards of financial supervision in bad times. The solution to this problem could be centralization on an European level.

In general, we can distinguish between two major visions that perceive a stronger banking supervision in contrasting ways. The public interest vision looks at the helping hand of the government that solves market failures. The government is supposed to supervise banks and prevent them to take too much risk, and as a consequence stability of the financial sector increases. On the other hand, the private interest vision looks at the grabbing hand of the government. It emphasises government failures, like corruption and the self-interests of government officials, instead of market failures.

Most empirical economic surveys find no clear argument that an integrated regulatory structure is any better for banking performance than a decentralized system in which national supervisory authorities have most power. However, the recent global financial crisis has made clear that more cooperation on financial supervision and regulation is indeed necessary. Europe should restore confidence in financial markets and thereby restablize the European economy. Financial markets have developed into very complicated entities as a consequence of forces like globalization, the emergence of derivatives and the blurring of boundaries between the banking, insurance and securities sectors. These developments have made a certain degree of centralization of financial supervision and regulation both urgent and desirable, as financial conglomerates working on a European level need supervision on a high (European) level. In short: the success of a European common market in financial services demands a matching system of oversight at the same European level. ●

Christa Verhoek is 25 years old and in her Master's of Economics.

Resources

Final report of the Committee of Wise Men on the Regulation of European Securities Markets, http://ec.europa.eu/internal_market/securities/docs/lamfalussy/wisemen/final-report-wise-men_en.pdf, Brussels, 2001.

Hsu, C. and C. Liao, *Financial Turmoil in the Banking Sector and the Asian Lamfalussy Process: The Case of Four Economies*, <http://www.adbi.org/files/2010.06.28.wp221.financial.turmoil.prc.banking.lamfalussy.process>, 2010.

Initial report of the Committee of Wise Men on the Regulation of European Securities Markets, http://ec.europa.eu/internal_market/securities/docs/lamfalussy/wisemen/initial-report-wise-men_en.pdf, Brussels, 2001.

Vandenhout, P., *Wat is het optimale model van banktoezicht in de Europese Unie?*, Masterproef, http://lib.ugent.be/http://lib.ugent.be/fulltxt/RUG01/001/392/273/RUG01-001392273_2010_0001_AC.pdf

DOEN WAAR JE GOED IN BENT!

BDO behoort tot de top 5 van accountants- en advieskantoren. Met ruim 2.000 collega's, werkend vanuit 27 vestigingen verspreid over heel Nederland ondersteunen en adviseren wij onze klanten. Al deze klanten zijn uniek. En jij bent dat ook! Tot de tanden toe bewapend met kennis, lef en inzicht, ga jij voor hen het gevecht met de cijfers en regelgeving aan en weet jij een toegevoegde waarde te bieden. Professionele en persoonlijke talentontwikkeling staat hierbij centraal. 'Doen waar je goed in bent', is het motto. BDO schept daartoe alle randvoorwaarden. Een betere start voor het realiseren van je ambities is er niet. Aan jou om deze start te maken.

Wil jij je talent optimaal ontwikkelen? Ga dan voor alle voordelen van een carrière bij BDO naar www.werkenbijbdo.nl Of neem contact op met Eveline Stam, recruiter, telefoon (020) 543 21 00.

BDO ACCOUNTANTS & ADVISEURS
VOOR VRIJ ONDERNEMEN

column Joop Hartog Waarom hoge cijfers halen?

Het vriendje van mijn zoon was 4 jaar oud toen hij door onze keuken dreutelde en precies wist wat hij wilde worden: piloot. Je kon het hem al die jaren daarna vragen, het antwoord veranderde nooit. Nu, dertig jaar later, vliegt hij voor KLM de wereld over. Het zontje van onze burens, 7 jaar oud, weet het op dit moment ook precies: zendeling. Of hij even standvastig is als die piloot moet nog blijken, maar voorlopig heeft hij wel een missie.

Elke instelling die zichzelf respecteert moet tegenwoordig een missie hebben. Geldt dat ook voor een student die zichzelf respecteert? Een 'missie' is eigenlijk niet veel anders dan een doelstelling, alleen wat wijdsder geformuleerd en voor mij altijd met de geur van de zending. Mensen met een missie mag je gerust een beetje wantrouwen, maar mensen met een doelstelling, mensen die weten wat ze willen, zijn vaak wel succesvol. Vooruitgang is makkelijker te realiseren als je weet waar je heen wilt. Wie in cirkels loopt komt niet verder. Hoewel voor de echte zwerver de zaak niet hopeloos is. Menig innovator is al zwerfend tot zijn grensverleggende ontdekking of schepping geraakt.

Speelt doelgerichtheid ook een rol om hoge cijfers te (willen) halen? Ik kan vier groepen studenten bedenken die hoge cijfers halen. De eerste groep omvat de briljante studenten die het gewoon cadeau krijgen. Hun hoge cijfers komen achteloos tot stand, de negens en de tiens rollen binnen als onafwendbare golven op het strand. Niet onze standaard student, zoals iedereen weet.

De tweede groep omvat de studenten die oprecht geïnteresseerd zijn in het vak. Ze willen gewoon weten hoe een economie werkt, of een recessie vanzelf overgaat. Of hoe het interne mechaniek van een bedrijf werkt, wat de geheimen zijn van effectief management, van marketing die de consument voorspelbaar en bestuurbaar maakt.

De derde groep wordt gedreven door een sterke competitieve inslag. Studenten die willen laten zien dat ze de slimste zijn, het origineelste idee hebben voor een voordracht of een werkstuk. Competitie vind je natuurlijk niet alleen op het voetbalveld of de atletiekbaan. Of in de disco, waar een mooie prooi voor een ander moet worden weggekaapt. Competitie is een sterke drijfveer met een enorme reikwijdte. In veel landen worden schoolprestaties weergegeven als relatieve positie in de klas: nummer 1, 2, 3 enzovoorts. Dat weerspiegelt dat veel prestaties makkelijker relatief dan absoluut zijn te beoordelen, maar het scheidt ook meteen een sfeer van concurrentie.

De vierde groep heeft het oog op de arbeidsmarkt. Goede studenten zijn bij sommige bedrijven meer in trek dan minder

goede; sommige bedrijven selecteren zelfs exclusief op het topsegment van de studentenpopulatie. Met hoge cijfers laat je zien wat je in je mars hebt en ambitieuze studenten mikken dus doelbewust op hoge cijfers. Toegang tot een vervolgstudie kan ook een rol spelen. Wie zijn kansen op de arbeidsmarkt wil verbeteren met een graad van een prestigieuze universiteit zal door een selectiepoortje moeten, en hoge cijfers zijn daarbij meestal onontbeerlijk.

De vier groepen staan niet naast elkaar, er zit een sterke overlapping in. Studenten met het oog op een carrière in de wetenschap vallen makkelijk binnen de vier groepen. Ze zijn niet allemaal briljant, maar echte onnoztheid wordt er snel uitgeweid. Zonder interesse in het vak red je het niet, toegang tot een goede promotieopleiding leidt tot een onmisbaar startbewijs waarmee je terecht komt in een internationale omgeving met een stevige competitieve inslag. De groepen hangen ook op een natuurlijke manier samen. Wie de wetenschap in wil zal zich haast van nature inspinnen, hoge cijfers halen en geselecteerd worden op prestaties op het oefenterrein naast het hoofdveld.

Wie zijn leven niet binnen het academisch reservaat wil doorbrengen maakt een overstap naar een arena waarbinnen niet alleen de zuivere kennis telt. De betekenis van studieresultaten komt daarmee in een ander daglicht te staan. Schrandereid is buiten de universiteit net zo waardevol als daarbinnen, en kennis van bepaalde vakgebieden die op de universiteit worden gedoceerd is onmisbaar. Waarom zou het ministerie van Financien iemand aanstellen die niet weet wat belastingafwenteling is, waarom zou een bedrijf iemand aannemen voor human resource management die niet weet hoe prestatieprikkels werken? Maar andere eigenschappen spelen ook een belangrijke rol en cijfers zijn niet altijd van groot gewicht.

Naar mijn waarneming is maar een beperkt deel van de studenten doelbewust gericht op hoge cijfers voor hun tentamens. Met de natte vinger geschat, puttend uit mijn docentenervaring: misschien zo'n 10 tot 15%. Aan de onderkant is meer concentratie op het cijfer: studenten die maar net de studie aan kunnen, doen er alles aan om boven de smadelijke vijf uit te komen. En er is natuurlijk de grote groep studenten voor wie de studie een permanente veldoefening in optimaliseren is: hoe haal ik een acceptabel cijfer met minimale inspanning. Bijvoorbeeld door de docent te bewerken nadat de cijfers bekend zijn gemaakt. Zoals de student die ooit zelfverzekerd zijn aanval inzette met de mededeling dat hij er altijd wel een puntje bijpingelde. Strategische blunder natuurlijk.

Onderzoek met de gegevens van de jaarlijkse Elsevier-enquêtes onder pasafgestudeerden heeft ons geleerd dat een extra punt in je gemiddelde eindcijfer het startsalaris met één procent verhoogt. Iets in de orde van wellicht zo'n 20.000 euro op je contante levensduurinkomen. De moeite waard? ●

artikel

Een gokje wagen in de economie van de gokindustrie?

TEKST Suzanne Ruwaard

DE GOKINDUSTRIE IS EEN VAN DE SNELST GROEIENDE MARKTEN IN DE WERELD. IN 2009 OMVATTE DE KANS-SPELMARKT IN NEDERLAND ZO 'N 2 MILJARD EURO'. IN VERSCHILLENDE LANDEN IS DE GOKINDUSTRIE INMIDDELS VAN CENTRAAL ECONOMISCH BELANG. HET BEROEMDE CASINO IN MONTE CARLO BIJVOORBEELD, HEEFT ERVOOR GEZORGD DAT DE KLEINE STAAT AAN DE MIDDELLANDSE ZEE GEEN INKOMSTENBELASTINGEN MEER HOEFT TE HEFFEN². IN STEEDS MEER LANDEN IS COMMERCIEEL GOKKEN GELEGALISEERD. IS DIT WEL EEN STAP IN DE GOEDE RICHTING?

Groei van de gokindustrie

De mens heeft altijd een innerlijke drang gehad tot gokken. Tegelijkertijd zijn velen van mening dat gokken eigenlijk niet goed voor ons is. Excessieve gokkers denken veelal dat verliezen komt door pech en dat winnen daarentegen te danken is aan hun vaardigheden. Gokken heeft tot verschillende schandalen geleid: verliezers die van hoge casinogebouwen springen, overvallen, moorden etc. Commercieel gokken is lang illegaal geweest, er is destijds dan ook geen academische interesse geweest naar dit onderwerp.

De gokindustrie heeft lange tijd beweerd dat het aantal casino's geen effect heeft op het aantal gokkers. Mensen die willen gokken doen dat, ongeacht de afstand naar het casino. Mensen die geen behoefte hebben om te gokken zullen dat ook niet doen, ook al is het casino om de hoek. Tot in 1999 een onderzoek van 'the National Gambling Impact Study Commission' het tegenovergestelde beweerde. Al snel volgden studies over onder andere probleem- en pathologische gokkers. Pathologische gokkers zijn mensen die controle verliezen over het gokken, hun persoonlijke leven en werk. Deze mensen zijn vaak betrokken bij criminele activiteiten om het gokken te financieren. Probleemgokkers vertonen dezelfde symptomen, maar dan in mindere mate. De gemiddelde volwassene verspeelt zo'n 200-300 dollar per jaar indien er een casino in de buurt is. De probleem- en pathologische gokker verliest 10 tot 20 keer zoveel. Onderzoek van Grinols and Omorov in 1996 toonde aan dat deze kleine groep probleemgokkers (ongeveer 4,5 % van de bevolking) verantwoordelijk is voor een derde en soms zelfs de helft van de opbrengsten van een casino.

Maar zeg nou zelf, waar zijn we eigenlijk als we nooit een gokje willen wagen?

De gokindustrie is in de afgelopen tijd in verschillende landen gelegaliseerd en geliberaliseerd. Vooral rond 1990 is deze markt ontzettend gegroeid. Er worden steeds luxueuzere casino's gebouwd, het aantal reclames voor gokken is enorm toegenomen en elektronisch gokken en het aantal game-shows op de televisie zijn ook gegroeid. In sommige landen/steden is het tegenwoordig zelfs de voornaamste bron van inkomsten, denk hierbij aan Macau en Las Vegas. De staat is vaak de beheerder van de kansspelen. De belastinginkomsten kunnen worden gebruikt om de staatsbegroting te vergroten. Ook wordt dit geld wel ingezet om projecten te financieren of om bijvoorbeeld goede doelen te steunen. Maar is de liberalisatie van deze markt wel gewenst?

Voor- en nadelen van gokken

De gokindustrie is uiteraard van mening dat legalisatie gewenst is. Een van de argumenten die vaak naar voren komt, is dat deze industrie banen creëert. De overheid beoordeelt de kansspelen deels op belastinginkomsten en andere marginale opbrengsten en kosten. De burgers die gebruik maken van de kansspelen, zijn ook voor legalisatie. De burgers die geen behoefte hebben om te gokken staan er over het algemeen neutraal, dan wel licht positief tegenover. Zij geloven namelijk dat anderen de vrijheid moeten hebben om te kunnen gokken als ze dat willen, daarnaast zijn de belastinginkomsten een bijkomend voordeel.

De conclusie is dus vrij duidelijk, gokken resulteert niet in een valide kosten-batenanalyse

De gokindustrie heeft te kampen met veel externaliteiten. Hier volgt een kort overzicht van de voor- en nadelen die tot nu toe vaak in studies genoemd zijn. Over het algemeen zijn de voordelen: bedrijfsinkomsten, belastinginkomsten en consumentensurplus. Consumentensurplus gaat onder andere omhoog als de toegankelijkheid verbetert. De kosten die gokken met zich meebrengt worden vooral geassocieerd met criminaliteit. Een onderzoek in Maryland (1990) onder 400 probleemgokkers in behandeling, geeft aan dat 57% van de gokkers hadden gestolen om het gokken te financieren. Gemiddeld stalen ze 135.000 dollar. De totale diefstal kwam uit op 30 miljoen dollar. Daarnaast neemt de industrie middelen in gebruik die beter in andere dingen geïnvesteerd kunnen worden. De arbeidsproductiviteit van mensen die gokken kan afnemen. Gokken kan ook leiden tot ziekte, zelfmoord, bankroet, hogere behandelingskosten, overheidskosten met betrekking tot regulatie, kosten tegenover de familie (scheidingen, huishoudelijk geweld etc.) en geld dat onder valse voorwendselen los getroffen is van familie en vrienden. Het gemiddelde van verschillende studies toont aan dat de voordelen 34 dollar per capita en de nadelen 190 dollar per capita bedragen. Dit loopt op tot een netto sociale last van 156 dollar per capita. De conclusie is dus vrij duidelijk: gokken resulteert niet in een valide kosten-batenanalyse.

Het huidige beleid in Nederland

In Nederland zijn kansspelen toegestaan. Uit het verleden blijkt dat een verbod vaak niet werkt. In Amerika bijvoorbeeld zijn gokkasten verboden geweest, het gevolg was dat er in allerlei illegale kroegjes vermomde fruitautomaten ston-

den. Als gokken verboden is gebeurt het alsnog, maar dan zonder het toezien oog van de overheid. Als kansspelen zijn toegestaan, reguleert de overheid de industrie. Casinospelers moeten bijvoorbeeld aan strenge regels voldoen, bezoekers worden geregistreerd. Ook worden consumenten geïnformeerd door de overheid. Daarnaast steunt de overheid instellingen die mensen helpen van hun gokverslaving af te komen. Zoals eerder vermeld wordt er zo'n 2 miljard euro vergokt in Nederland. Het geld is echter niet helemaal verloren want een deel van het geld gaat vervolgens naar de staat, een ander deel naar goede doelen en een klein deel van het geld gaat naar de gelukkige winnaars. Ook gaat er natuurlijk een deel van het geld naar de industrie zelf.

Conclusie

Het is menseigen om te gokken. Wanneer er echter excessief commercieel wordt gegokt, kan dit hoge kosten met zich meebrengen voor de samenleving. Toch lijkt het verbieden van deze industrie niet per se de beste oplossing. Het probleem is namelijk dat verbieden vaak niet blijkt te helpen. De problemen kunnen dan zelfs ernstiger zijn. De overheid kan de boel immers niet meer in de gaten houden. Daarom denk ik dat het verstandig is geweest om commercieel gokken te legaliseren, maar wel onder toezicht van de overheid.

De perceptie over gokken is veelal dat het niet goed is voor de mens. Maar zeg nou zelf, waar zijn we eigenlijk als we nooit een gokje willen wagen? De aandelenmarkt zou op zijn gat liggen. In het casino kun je je verwachte opbrengst tenminste nog uitrekenen, in de aandelenmarkt niet. Bedrijven zouden ook niet meer van de grond komen want zonder risico, geen entrepreneur. Een beetje gokken is dus helemaal zo slecht nog niet, als het maar met mate gebeurt. En ... onder de 18, nog even niet. •

Suzanne Ruwaard is 22 jaar oud en is Master student Industrial Organisation

Bronnen

College van toezicht, 2009. "Jaarverslag College van toezicht op de kansspelen 2009". <http://www.toezichtkansspelen.nl/verslagen/JAAR2009.pdf>

"Wereldwijde economie en gokken". <http://www.casino-online.com/nl/artikelen/wereldwijde-economie-en-gokken.htm>

Grinols L. Earl. (2001). "Cutting the cards and craps: Right thinking about gambling economics". <http://spgfoundation.org/Library/Studies%20and%20White%20Papers/Economics/GrinolsCutting%20Cards%20and%20Craps.pdf>

Grinols, L. Earl. "Business Profitability versus Social Profitability: Evaluating Industries with Externalities, The Case of Casinos" <http://www.terry.uga.edu/~mustard/profitability.pdf>

Lesieur H. 1998b. "Costs and treatment of pathological gambling". *The Annals of the American*

Casinogokken.net. "Gokverslaving". <http://www.casinogokken.net/gokverslaving/>

Academy of Political and Social Science (Gambling: Socioeconomic Impacts and Public Policy, Frey JH, special editor). 556: 153-171.

Manipuleren, speculeren en Webcare

Een open brief aan webcare specialist Interactiefweb

Geachte Henny Bakel,

In 1985 werkte R. Foster Winans als columnist voor de Wall Street Journal. In zijn 'Heard on the Street Column' beschreef hij het wel en wee op de Amerikaanse beurs en daarnaast gaf hij advies over aandelen aan de hand van publiek beschikbare informatie. Het advies van Winans werd door veel particulieren zeer gewaardeerd en zij handelden dan ook naar het advies van deze columnist.

In principe is er met bovenstaand verhaal helemaal niets mis, ware het niet dat de heer Winans zelf ook handelde in de aandelen waarover hij schreef. Samen met een paar andere beurshandelaren kocht of verkocht hij aandelen alvorens hij hetzelfde advies gaf aan de lezers van zijn column. Aan gezien deze lezers handelden naar zijn woord, sprong de prijs bij een aankoopadvies omhoog en pakte Winans zelf de maximale winst. Het fenomeen waarbij iemand zelf een positie inneemt terwijl hij weet dat er dan meer transacties zullen volgen door zijn klanten, wordt ook wel frontrunning genoemd. Het leverde Winans een gevangenisstraf op van negen maanden en een boete van meer dan 30.000 dollar.

In het geval van Winans ging het om een column in de Wall Street Journal. Anno 2010 zijn er eindeloos veel manieren om met elkaar te communiceren. Zo viel de gerenommeerde Amerikaanse bank Goldman Sachs begin dit jaar door de mand toen een e-mail werd onderschept: 'We may trade, and may have existing positions, based on Trading Ideas before we have discussed those Trading Ideas with you.'

Wet op het financieel toezicht

Waar het in deze voorbeelden om gaat is handel met voorkennis of het manipuleren van de beurs door speculatie. Het is in Nederland in de Wet op het financieel toezicht, artikel 5:56, geregeld dat iemand die beschikt over voorkennis niet mag handelen. Daarbij doet het er niet toe of achteraf gezien die voorkennis uiteindelijk tot winst of verlies heeft geleid. In Amerika moet de Securities and Exchange Commission dit in de gaten houden. Een nieuwer fenomeen, ontstaan door de opkomst van interactieve media, oftewel web 2.0, is speculatie op het internet. Het internet heeft met de opkomst van blogs en communities als Twitter en Facebook de mogelijkheid gecreëerd duizenden of zelfs miljoenen mensen te bereiken in een handomdraai. Dit maakt het mogelijk voor

bedrijven om positieve berichten te verspreiden, maar ook voor concurrenten om negatieve geruchten de wereld in te helpen. Zo zorgden geruchten op Twitter over 'gratis geld' er voor dat klanten met een ING-betalpas geld probeerden op te nemen bij andere banken. Dit zou dan niet van hun rekening worden afgeschreven.

De opkomst van interactieve (sociale) media als Twitter maakt het noodzakelijk voor bedrijven om ook hun online reputatie te verdedigen. Maar hoe doe je dit effectief? Toen BP in de problemen kwam vanwege een olielek in de Golf van Mexico werd er een anti-BP Twitteraccount opgericht dat al snel meer dan 200.000 leden kende. Hier steekt het originele BP Twitteraccount met 30.000 leden mager bij af. U bent de eigenaar van Interactiefweb en beschermt de online reputatie van merken en bedrijven. Hoe doet u dit in een online wereld waarin organisaties van alle kanten aangevallen kunnen worden?

Met vriendelijke groet,

Laurens van Leeuwen, redacteur van de Rostra Economica ●

Reactie

Het belang van Online Reputatie Management

De mening van anderen is voor veel mensen van groot belang bij het doen van een aankoop. Steeds vaker raadplegen zij het internet voordat zij iets daadwerkelijk aanschaffen: wat zeggen anderen over het product, is de aanbieder betrouwbaar en hoe staat het met de garantie? Wanneer er negatieve berichten online staan is de kans groot dat er wordt afgezien van de aankoop. Helemaal als deze berichten ook nog eens hoog in de zoekresultaten van Google zichtbaar zijn, bijvoorbeeld bij het zoeken op de bedrijfsnaam, is het belangrijk werk te maken van online reputatie management.

Wanneer een bedrijf actief aan de online reputatie wil werken is het van belang om te weten waar en hoe er over het bedrijf wordt gepraat. Om het internet actief en efficiënt te monitoren kunnen bedrijven gebruik maken van verschillende programma's. Uit een statistiekprogramma kan herleid worden waar bezoekers vandaan komen. Wanneer er bijvoorbeeld onverwachts heel veel bezoekers vanaf een bepaalde website komen is de kans groot dat er op die website iets over het bedrijf is geschreven. Door deze programma's te gebruiken mist een bedrijf zo weinig mogelijk belangrijke informatie. Om informatie van dergelijke programma's binnen te krijgen moet een bedrijf verschillende zoekwoorden opgeven waarvan het op de hoogte gehouden wil worden. Het is voor bedrijven van belang om goed na te denken over de zoekwoorden die ze willen monitoren zodat ze op de hoogte zijn van alles wat er bedrijfsgerelateerd online verschijnt.

Tijdens het monitoren van de voor een bedrijf relevante zoektermen kan content gevonden worden die kansen biedt of bedreigingen vormt voor de reputatie van het bedrijf. Het bedrijf kan hier dan op inspelen om een positieve reputatie te behouden of te creëren. Dit kan zowel reactief als proactief. Reactief: er kan binnen de verschillende social media content worden geplaatst waarvan het voor een bedrijf interessant is om iets mee te doen. Dit kan enerzijds zijn omdat de content bedreigend is voor de reputatie en anderzijds omdat de content mogelijkheden biedt om aanwezig te zijn in social media en de reputatie te verstevigen. Proactief: bedrijven kunnen social media gebruiken om positieve online aanwezigheid te creëren. Bron: Tribal Internet Marketing.

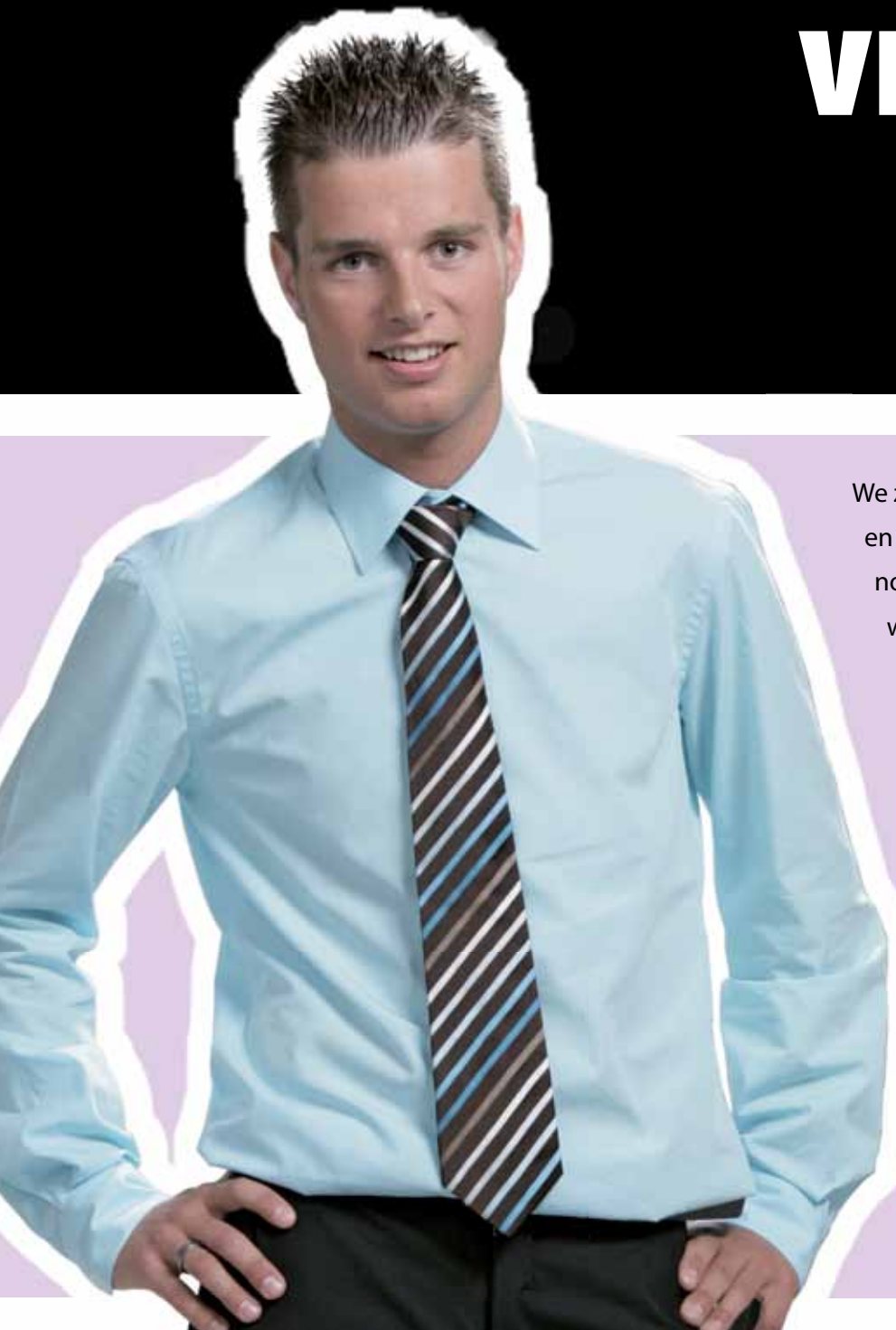
Wat er rondom BP is gebeurd is een van de vele voorbeelden van een bedrijf dat te maken had met online reputatie management. Het is eigenlijk een beetje vreemd dat bedrijven niet al weten of meten dat er een negatief sentiment bestaat of dat ze ontevreden klanten hebben. Toch is dat vaak het geval, want niet elk bedrijf vraagt hun publiek of klanten om feedback. Social media zorgen ervoor dat feedback wel gegeven kan worden. Of een bedrijf er nu wel of niet om heeft gevraagd, of wel of niet op reageert. Sociale media

zorgen er verder voor dat de hoeveelheid feedback gemeten kan worden en dat alles wat geschreven wordt voor het hele publiek zichtbaar is. En dat is voor veel bedrijven nieuw en kan ook bedreigend zijn in het geval van negatieve sentimenten. Sommige bedrijven vervallen dan in struisvogelgedrag. Het effect daarvan is echter in de meeste gevallen nog negatiever. Veel beter is het positief beantwoorden van negatieve feedback of sentimenten. Klanten zijn dan meestal positief verrast. En een klagende klant is nog steeds een klant en daarmee ook een prospect voor retentie.

Met vriendelijke groet,

Henny Bakel ●

Gezonde balans tussen werk en vrije tijd

We zijn de grootste zelfstandige accountants- en adviesorganisatie in Nederland en groeien nog steeds. Met ongeveer 1.600 medewerkers bedienen we vanuit 47 kantoren 44.000 cliënten. Wil jij een actieve bijdrage leveren aan die stijgende lijn? We bieden je graag alle kansen om je eigen koers te bepalen. En dat zeggen we niet zomaar. We streven naar innovatie, creativiteit en kennisontwikkeling. Eigenschappen als lef, gedrevenheid en puurheid kunnen we daarbij goed gebruiken. Overigens zorgen we niet alleen voor volop mogelijkheden om je ambities waar te maken, maar ook voor een gezonde balans tussen werken en vrije tijd.

■ Accountancy AA ■ Accountancy RA ■ Belastingadvies
■ Agrarisch- en MKB bedrijfsadvies ■ Juridisch advies ■ Management Consultants
■ Werkgeversservice ■ Staf

BEPAAAL JE EIGEN KOERS OP
www.werkenbijacconavm.nl

acconavm
adviseurs en accountants

FEB flash

 UNIVERSITY OF AMSTERDAM

Faculty of Economics and Business

Student Leadership Award for initiator of carbon-neutral UvA computer facility

Econometrics student Ewoud de Kok, initiator of the University of Amsterdam's carbon-neutral computer facility, has won the oikos Student Leadership Award 2010. Oikos and the International Sustainable Campus Network (ISCN) present the award annually to the best international student initiative in the area of sustainability. De Kok wins a trip to the oikos Winter School. The award was presented to him during the World Expo 2010 in Shanghai (China).

In 2009, the UvA was the first university in the Netherlands to create a carbon-neutral computer facility. The facility, the largest at the University of Amsterdam, houses 250 computers. By combining energy efficient lighting components and computer settings, energy consumption was reduced by more than 50%. The remaining energy needs were met by installing solar panels at the Roeterseiland Complex and alternative energy generated by wind turbines located at the Science Park Amsterdam. These measures reduced CO2 emissions for the computer facility to zero.

The idea for a carbon neutral computer facility comes from FEB student Ewoud de Kok, winner of the Faculty's Best Idea contest organised by the FEB in 2007. An enthusiastic UvA Board of Governors backed De Kok's idea and the plan was realised together with fellow students Gijs van der Poel, Joeri Baas and Just Dengerink. ●

About the oikos Student Leadership Award

From students for students, the award is given to outstanding student projects or campaigns that contribute to a sustainable campus and encourage fellow students worldwide to start their own initiatives. Oikos is an international student organization for a sustainable economy and sustainable management. ●

FOTO Jeroen Oerlemans

FastForward: ACE implements growth programme for ambitious entrepreneurs

During the coming three years, the Amsterdam Center for Entrepreneurship (ACE) will provide support and supervision for 225 ambitious entrepreneurs in the field of innovative services. The aim of this initiative is to help these entrepreneurs realise growth in their businesses. The project budget is 1.3 million euro, obtained from the government's programme 'Pieken in de Delta'. The project was commissioned by the Province of Flevoland.

Rapid growth enterprises are important for the economy. They not only provide dynamic economic growth, they also stimulate innovation, creativity and improvements in quality. In order to increase the number of rapid-growth businesses, government and organizations in the provinces Noord-Holland, Utrecht and Flevoland have launched the FastForward programme.

FastForward is specifically developed with and for ambitious entrepreneurs. A consortium consisting of De Baak, B&A, the UvA/HvA and VU Amsterdam Center for Entrepreneurship (ACE), Parma Group and Maxwell Group will implement this ambitious programme.

FastForward focuses on providers of business services and R&D driven companies. The growth programme assists entrepreneurs to realise their potential and growth ambitions through following business classes, attending theme seminars and providing personal advice. Entrepreneurs receive support and stimulation from experts, prominent (ex) entrepreneurs and talented peers.

FastForward starts in early 2011. More information will be available soon on the website www.gofastforward.nl. ●

Mirjam van Praag nominated for appointment to the SER

Dr Mirjam van Praag, professor of Entrepreneurship and Organization at the UvA's Faculty of Economics and Business, has been nominated for appointment to the Social and Economic Council of the Netherlands (SER). The nomination is for the period spanning October 1st 2010 through March 31st 2012.

In addition to her position as professor at the University of Amsterdam, Mirjam van Praag is also research director of the Amsterdam Centre for Entrepreneurship (ACE) and a researcher at the Tinbergen Institute in Amsterdam, the Max Planck Institute of Economics in Jena and the IZA Institute of Labour Market Research in Bonn.

The SER advises the cabinet and parliament on the main themes surrounding the implementation of socio-economic policy. The Council also carries out various executive and supervisory duties.

There are currently four UvA academics who are Crown-appointed members of the SER: Alexander Rinnooy Kan, Arnoud Boot, Coen Teulings en Louise Fresco. The Council has a total of 11 Crown-appointed members. ●

SEFA CONFERENCE 2010

December 10th, 2010
Beurs van Berlage
Amsterdam

Andrew McLaughlin

Jan Hommen

Hans Hoogervorst

Henriette Prast

Go to www.sefaconference.nl
and subscribe for free.

We trust you will be there!

- 09:00
Entree
- 09:30
Chairman
Harry Starren
- 09:40
Prof dr Eric Fischer
- 09:50
Prof dr Henriette Prast
- 10:20
Dr Andrew McLaughlin
(academic key note)
- 10:50
Pause
- 11:15
Drs Jan Hommen
(business key note)
- 11:45
Panel Discussion
- 12:15
Workshops
(lunchbreak)
- 14:30
Reopening
- 14:45
Drs Hans Hoogervorst
(regulatory key note)
- 15:30
Political guest
(political key note)
- 16:15
Panel Discussion
- 17:00
Drinks

Dear Students,
With the end of the first academic block, we would like to let you know that your Student Council was very busy and has worked assiduously, every week throughout the whole period, to improve the study environments and represent your interests as students of the FEB. Apart from that, we want to express our gratitude to the old council for all the good work it initiated and left behind for us, the new council, to work on.

The Faculty Student Council exists for the purpose of tackling any issues you might encounter concerning your studies. Therefore, we need your support and your input in order to achieve positive changes and to make your voice be heard.

Our goals

For the academic year of 2010-2011, we have come up with very innovative ideas. At the moment, we are working hard on accomplishing the following projects.

Facilities / Study environment

Currently the E-hall is not optimally used. The Council wants to make the E-hall more useful by adding a lounge corner in the end of the E-building with 15-minute computer terminals and a copy/printing machine.

We would like to create a microwave corner in the area of the Agora. This facility innovation will allow students to warm-up their food and bring a little more coziness to the environment in general.

Re-sits / Video-taping lectures

Teachers at our faculty believe that the second re-sit should be cancelled. As the Student Council represents the rights of students we will fight to keep it. Since the BSA of the BSc Economics and Business was increased to 45 ECT, we believe it is necessary to facilitate students with the means to reach this threshold.

Moreover, based on the positive experience of video-taping lectures in certain other faculties, we would like to implement this facility in our faculty as well. By uploading them to blackboard, students will be able to recap and study for the exams more efficiently.

Internationalization / Going abroad

Our proposal is to introduce Dutch language classes to be taken by international first year students. It is a first step to overcome the language barrier, which in many cases prevents proper integration of international students in the Dutch community.

In addition, the Council concluded that at the moment the opportunities about exchange studies abroad are not conveyed appropriately. The main idea is to create and distribute a booklet that will contain very detailed information about all existing opportunities to engage in a study abroad experience.

FSR Student Council 10/11

(from left to right: Hederik, Kevin, Amel, Timo, Adriaan, Sebastiaan, Ada, Pascal and Victor)

Website for updates

www.studentenraad.nl/feb

Do you have a complaint or a suggestion to improve our faculty? Send an email to: sebastiaan@studentenraad.nl

Facultaire Studentenraad FEB

Roetersstraat 11
1018 WB Amsterdam
Room E 2.09
+31 20 525 4384
feb@studentenraad.nl

activities

SEFA
Economic Faculty Association
University of Amsterdam

16 - 30 November **Accountancy Tour**

17 November **Frits Goldschmeding in Room for Discussion**

23 November **Hans Wiegel in Room for Discussion**

26 - 29 November **Public Sector Days at CBS**

1 December **Amsterdam Marketing Challenge with FrieslandCampina, KPN and Randstad**

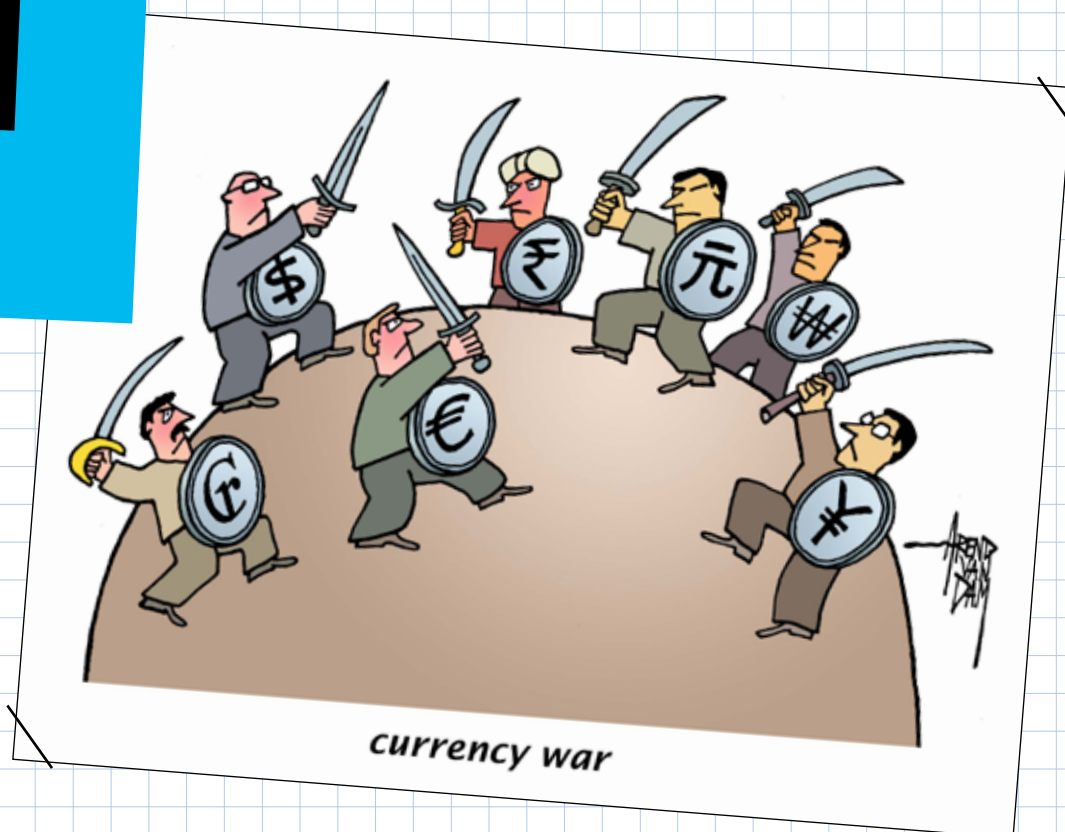
1 December **Intense party at Club Air**

10 December **Sefa Conference at Beurs van Berlage**

FSA

FINANCIËLE
STUDIEVERENIGING
Amsterdam

Traders Trophy
1 - 2 December

Ministerie van Financiën

Betül Albayrak (26) is adjunct inspecteur bij de Inspectie der Rijksfinanciën (DG Rijksbegroting) die deel uitmaakt van het ministerie van Financiën. Zij studeerde Algemene Economie.

Vanuit het ministerie van Financiën is Betül verantwoordelijk voor de begroting van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW). Met de kredietcrisis spelen onderwerpen als toenemende werkloosheid en stijgende ww-aanvragen een grote rol. Betül: 'SZW is een interessant departement en de uitgaven van SZW zijn sterk afhankelijk van de conjunctuur. Voor ons betekent dit dat we samen met SZW nadenken over maatregelen om de budgettaire consequenties beperkt te houden en om efficiënte en maatschappelijk verantwoorde oplossingen te vinden.'

De Inspectie der Rijksfinanciën (IRF) houdt zich bezig met de begrotingen van de departementen. De medewerkers beoordelen beleidsvoorstellen met budgettaire gevolgen op financiële haalbaarheid en doelmatigheid. Betül heeft daarom veel contact met de departementen. 'Als 'de ogen en oren' van de minister hebben wij een adviserende rol naar de minister en wij houden hem op de hoogte van de uitgaven.' Op ambtelijk niveau spelen politieke voorkeuren nauwelijks een rol en daarom zijn de adviezen puur objectief, vertelt ze. 'Wij adviseren onze minister dan ook zo goed en zo volledig mogelijk, maar de politiek is beslissend voor de uitkomst van alle voorstellen en adviezen.'

'Daarnaast houd ik me voor de begrotingscyclus bezig met de uitvoering van de begroting in het lopende jaar en de voorbereiding van de begroting voor het komende jaar. Ieder voorjaar, de periode van de begrotingsvoorbereiding, wonen wij overleggen bij die plaatsvinden tussen onze minister en de ministers van de andere departementen over wat de beleidsprioriteiten zijn en hoe de pot met geld verdeeld wordt. Zo werk ik als adjunct inspecteur in een dynamische omgeving, sta ik dicht bij beleid en heb ik altijd te maken met actuele onderwerpen.'

Mogelijkheden voor een economie

Al tijdens haar studie was Betül bekend met Financiën als potentiële werkgever. 'Het doorslaggevend moment voor mij om stappen te zetten naar Financiën was een oriëntatiegesprek met twee medewerkers van Financiën. Toen kwam ik meer te weten over de mogelijkheden voor een startende algemeen economie bij Financiën. Dit alles heeft er toe geleid dat ik hier nu zit en daar heb ik absoluut geen spijt van. Integendeel!'

Kijk voor meer informatie op www.minfin.nl of bel 070 342 89 69. Je sollicitatie mail je naar recruitment@minfin.nl

'Ik werk aan de budgettaire consequenties van de kredietcrisis'

**Waar ga jij je
scriptie schrijven?**

Gaaan!
HET TALENT- EN AMBITIEPLATFORM VAN KPMG